

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 46

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 64

10 lutego 2021

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/152 z dnia 3 lutego 2021 r. obejmujące nazwę „Ponikve” (ChNP) ochroną na podstawie art. 99 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 1
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/153 z dnia 3 lutego 2021 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę „Λούντζα Πιτσιλιάς” (Lountza Pitsilias) (ChOG) 3
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/154 z dnia 3 lutego 2021 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę „Λουκάνικο Πιτσιλιάς” (Loukaniko Pitsilias) (ChOG) 4
- ★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2021/155 z dnia 9 lutego 2021 r. zmieniające załączniki II, III i V do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości tetrachlorku węgla, chlorotalonilu, chloroprofamu, dimetoatu, etoprofosu, fenamidonu, metiokarbu, ometoatu, propikonazolu i pimetrozyny w określonych produktach lub na ich powierzchni ⁽¹⁾ 5

DECYZJE

- ★ Decyzja Komisji (UE) 2021/156 z dnia 9 lutego 2021 r. przedłużająca mandat Europejskiej Grupy ds. Etyki w Nauce i Nowych Technologiach 34
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2021/157 z dnia 9 lutego 2021 r. zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2019/1616 w odniesieniu do armatury przemysłowej, procedur zgrzewania, urządzeń w instalacjach chłodniczych i pompach ciepła, kotłów płomienicowo-płomieniówkowych, rurociągów przemysłowych metalowych, miedzi i stopów miedzi, wyposażenia i osprzętu do LPG oraz urządzeń zabezpieczających przed nadmiernym wzrostem ciśnienia 40

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/152

z dnia 3 lutego 2021 r.

obejmujące nazwę „Ponikve” (ChNP) ochroną na podstawie art. 99 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 99,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 97 ust. 2 i 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 wniosek Chorwacji o objęcie ochroną nazwy „Ponikve” został rozpatrzony przez Komisję i opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Komisja nie otrzymała żadnego oświadczenia o sprzeciwie na podstawie art. 98 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
- (3) Zgodnie z art. 99 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 nazwę „Ponikve” należy objąć ochroną i wpisać do rejestru, o którym mowa w art. 104 tego rozporządzenia.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym obejmuje się ochroną nazwę „Ponikve” (ChNP).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. C 323 z 1.10.2020, s. 12.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 lutego 2021 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącą,
Janusz WOJCIECHOWSKI
Członek Komisji*

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/153**z dnia 3 lutego 2021 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych
nazwę „Λούντζα Πιτσιλιάς” (Lountza Pitsilias) (ChOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Cypru o rejestrację nazwy „Λούντζα Πιτσιλιάς” (Lountza Pitsilias) został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, należy zatem zarejestrować nazwę „Λούντζα Πιτσιλιάς” (Lountza Pitsilias),

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa „Λούντζα Πιτσιλιάς” (Lountza Pitsilias) (ChOG) zostaje zarejestrowana.

Nazwa, o której mowa w akapicie pierwszym, określa produkt należący do klasy 1.2 Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.), zgodnie z załącznikiem XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 ⁽³⁾.*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 lutego 2021 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącą,
Janusz WOJCIECHOWSKI
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. C 322 z 30.9.2020, s. 49.⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 36).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2021/154**z dnia 3 lutego 2021 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę „Λουκάνικο Πιτσιλιάς” (Loukaniko Pitsilias) (ChOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Cypru o rejestrację nazwy „Λουκάνικο Πιτσιλιάς” (Loukaniko Pitsilias) został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.
- (2) Do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, należy zatem zarejestrować nazwę „Λουκάνικο Πιτσιλιάς” (Loukaniko Pitsilias),

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa „Λουκάνικο Πιτσιλιάς” (Loukaniko Pitsilias) (ChOG) zostaje zarejestrowana.

Nazwa, o której mowa w akapicie pierwszym, określa produkt należący do klasy 1.2. Produkty wytworzone na bazie mięsa (podgotowanego, solonego, wędzonego itd.), zgodnie z załącznikiem XI do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 668/2014 ⁽³⁾.*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 3 lutego 2021 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącą,
Janusz WOJCIECHOWSKI
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 322 z 30.9.2020, s. 45.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 668/2014 z dnia 13 czerwca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 179 z 19.6.2014, s. 36).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2021/155

z dnia 9 lutego 2021 r.

zmieniające załączniki II, III i V do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości tetrachlorku węgla, chlorotalonilu, chloroprofamu, dimetoatu, etoprofosu, fenamidonu, metiokarbu, ometoatu, propikonazolu i pimetrozyny w określonych produktach lub na ich powierzchni

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG⁽¹⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 1 lit. a) oraz art. 18 ust. 1 lit. b),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości (NDP) chlorotalonilu, chloroprofamu, dimetoatu, fenamidonu, ometoatu, propikonazolu i pimetrozyny określono w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 396/2005. NDP tetrachlorku węgla określono w załączniku II oraz w części B załącznika III do tego rozporządzenia. NDP etoprofosu i metiokarbu określono w części A załącznika III do tego rozporządzenia.
- (2) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/677⁽²⁾ nie odnowiono zatwierdzenia substancji czynnej chlorotalonil. Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/989⁽³⁾ nie odnowiono zatwierdzenia substancji czynnej chloroprofam. Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/1090⁽⁴⁾ nie odnowiono zatwierdzenia substancji czynnej dimetoat. Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/344⁽⁵⁾ nie odnowiono zatwierdzenia substancji czynnej etoprofos. Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/1043⁽⁶⁾ nie odnowiono zatwierdzenia substancji czynnej fenamidon. Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2019/1606⁽⁷⁾ nie odnowiono zatwierdzenia substancji czynnej metiokarb. Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/1865⁽⁸⁾ nie odnowiono zatwierdzenia substancji czynnej propikonazol. Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2018/1501⁽⁹⁾ nie odnowiono zatwierdzenia substancji czynnej pimetrozyna.

⁽¹⁾ Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/677 z dnia 29 kwietnia 2019 r. w sprawie nieodnawiania zatwierdzenia substancji czynnej chlorotalonil, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 (Dz.U. L 114 z 30.4.2019, s. 15).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/989 z dnia 17 czerwca 2019 r. w sprawie nieodnawienia zatwierdzenia substancji czynnej chloroprofam, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 (Dz.U. L 160 z 18.6.2019, s. 11).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1090 z dnia 26 czerwca 2019 r. w sprawie nieodnawienia zatwierdzenia substancji czynnej dimetoat, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 (Dz.U. L 173 z 27.6.2019, s. 39).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/344 z dnia 28 lutego 2019 r. w sprawie nieodnawienia zatwierdzenia substancji czynnej etoprofos, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 (Dz.U. L 62 z 1.3.2019, s. 7).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1043 z dnia 24 lipca 2018 r. w sprawie nieodnawienia zatwierdzenia substancji czynnej fenamidon, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 (Dz.U. L 188 z 25.7.2018, s. 9).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1606 z dnia 27 września 2019 r. w sprawie nieodnawienia zatwierdzenia substancji czynnej metiokarb, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany załącznika do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 (Dz.U. L 250 z 30.9.2019, s. 53).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1865 z dnia 28 listopada 2018 r. w sprawie nieodnawienia zatwierdzenia substancji czynnej propikonazol, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 (Dz.U. L 304 z 29.11.2018, s. 6).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1501 z dnia 9 października 2018 r. w sprawie nieodnawienia zatwierdzenia substancji czynnej pimetrozyna, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 dotyczącym wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin, oraz w sprawie zmiany rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 540/2011 (Dz.U. L 254 z 10.10.2018, s. 4).

- (3) Substancje czynne tetrachlorek węgla i ometoat nie zostały nigdy zatwierdzone w Unii do stosowania w środkach ochrony roślin. Tymczasowy NDP tetrachloru węgla w zbożach został określony rozporządzeniem Komisji (WE) nr 149/2008 ⁽¹⁰⁾, natomiast ometoatu w kilku produktach – rozporządzeniem Komisji (UE) 2017/1135 ⁽¹¹⁾.
- (4) Wszystkie obowiązujące zezwolenia dla środków ochrony roślin zawierających te substancje czynne zostały cofnięte. Należy zatem skreślić obecne NDP określone w odniesieniu do tych substancji w załącznikach II i III do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 zgodnie z art. 17 tego rozporządzenia w związku z jego art. 14 ust. 1 lit. a).
- (5) Komisja skonsultowała się z laboratoriami referencyjnymi Unii Europejskiej w związku z potrzebą dostosowania niektórych granic oznaczalności. Laboratoria te stwierdziły, że w przypadku niektórych produktów rozwój techniczny umożliwia ustalenie niższych granic oznaczalności. W przypadku substancji czynnych, których wszystkie NDP powinny zostać obniżone do odpowiednich granic oznaczalności, należy ująć wartości wzorcowe w wykazie w załączniku V zgodnie z art. 18 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 396/2005.
- (6) Zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 396/2005 złożono wniosek o zmianę obecnego NDP w odniesieniu do ziemniaków, dołączając do niego badania pozostałości i dane z monitorowania. Celem wniosku było uwzględnienie potencjalnego zanieczyszczenia ziemniaków powyżej wartości wzorcowej NDP wynoszącej 0,01 mg/kg w przypadku przechowywania w obiektach przechowalniczych, w których wcześniej był stosowany chloroprofamid. Wnioskodawca twierdzi, że ze względu na szczególne właściwości chloroprofamidu stosowane obecnie metody czyszczenia w tych obiektach przechowalniczych nie mogą w pełni zapobiec występowaniu pozostałości. Przedłożone dane z monitorowania potwierdzają obecność pozostałości chloroprofamidu w niepoddanych obróbce ziemniakach.
- (7) Niderlandy oceniły przedmiotowy wniosek zgodnie z art. 8 rozporządzenia (WE) nr 396/2005 i przekazały Komisji sprawozdanie oceniające.
- (8) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) ocenił wniosek i sprawozdanie oceniające, analizując w szczególności ryzyko dla konsumentów oraz, w stosownych przypadkach, dla zwierząt, i wydał opinię naukową dotyczącą proponowanego NDP ⁽¹²⁾. Przekazał tę opinię wnioskodawcy, Komisji i państwom członkowskim oraz podał ją do publicznej wiadomości.
- (9) W swojej opinii naukowej Urząd stwierdził, że zalecane przez Niderlandy NDP wynoszące 0,3 mg/kg lub 0,4 mg/kg są dopuszczalne z punktu widzenia bezpieczeństwa konsumentów na podstawie oceny narażenia konsumentów dla 27 określonych grup konsumentów europejskich. Urząd wziął pod uwagę najnowsze informacje na temat właściwości toksykologicznych substancji i uwzględnił obecność 3-chloroaniliny, która powstaje w warunkach odzwierciedlających pieczenie ziemniaków. Ani w przypadku długotrwałego narażenia na chloroprofamid w wyniku spożycia wszystkich produktów spożywczych, które mogą go zawierać, ani krótkotrwałego narażenia na chloroprofamid i jego główny metabolit – 3-chloroanilinę – w wyniku dużej konsumpcji ziemniaków nie wykazano istnienia ryzyka przekroczenia dopuszczalnego dziennego spożycia ani ostrej dawki referencyjnej.
- (10) W świetle wniosków Urzędu dotyczących ryzyka dla konsumentów oraz biorąc pod uwagę, że poziomy powinny być ustalone na najniższym racjonalnie osiągalnym poziomie, NDP w odniesieniu do ziemniaków należy ustalić na poziomie 0,4 mg/kg wynikającym z badań dobrej praktyki laboratoryjnej (DPL) i odpowiadającym 97,5. percentylowi wszystkich wyników próby. Ponadto, ponieważ Urząd stwierdził, że obecne praktyki czyszczenia są nieodpowiednie, należy zapewnić podmiotom prowadzącym przedsiębiorstwa spożywcze dostateczny okres na opracowanie i wprowadzenie nowej metodyki czyszczenia.
- (11) Tymczasowy NDP zostanie poddany przeglądowi na podstawie danych z monitorowania przedłożonych Komisji do dnia 31 grudnia 2021 r., a następnie przedkładanych do dnia 31 grudnia każdego kolejnego roku. Umożliwi to Komisji regularną ponowną ocenę sytuacji i stopniowe zmniejszanie NDP, w stosownych przypadkach, w miarę postępów we wdrażaniu lepszej metodyki czyszczenia. Do dnia 31 grudnia 2021 r. należy przedłożyć Komisji sprawozdanie na temat rozwoju i wdrażania praktyk czyszczenia, dołączając do niego dane z monitorowania, a następnie należy przedkładać Komisji jego wersje aktualizowane w kolejnych latach.
- (12) Za pośrednictwem Światowej Organizacji Handlu przeprowadzono konsultacje na temat nowych NDP z partnerami handlowymi Unii, a ich uwagi zostały uwzględnione.

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 149/2008 z dnia 29 stycznia 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady poprzez ustanowienie załączników II, III i IV ustalających najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości dla produktów wymienionych w załączniku I do wymienionego rozporządzenia (Dz.U. L 58 z 1.3.2008, s. 1).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) 2017/1135 z dnia 23 czerwca 2017 r. zmieniające załączniki II i III do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości dimetoatu i ometoatu w określonych produktach oraz na ich powierzchni (Dz.U. L 164 z 27.6.2017, s. 28).

⁽¹²⁾ Sprawozdania naukowe EFSA są dostępne na stronie internetowej: <http://www.efsa.europa.eu>: „Reasoned opinion on the setting of a temporary maximum residue level for chlorpropham in potatoes” (Uzasadniona opinia dotycząca określenia tymczasowego najwyższego dopuszczalnego poziomu pozostałości chloroprofamid w ziemniakach). Dziennik EFSA 2020;18(6):6061.

- (13) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 396/2005.
- (14) Należy przewidzieć odpowiednio długi termin przed rozpoczęciem stosowania zmienionych NDP, aby umożliwić państwom członkowskim, państwom trzecim i podmiotom prowadzącym przedsiębiorstwa spożywcze przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających ze zmiany NDP.
- (15) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załącznikach II, III i V do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 2 września 2021 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 lutego 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach II, III i V do rozporządzenia (WE) nr 396/2005 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w załączniku II skreśla się kolumny dotyczące tetrachloru węgla, chlorotalonilu, chloroprofamu, dimetoatu, fenamidonu, ometoatu, propikonazolu i pimetrozyny;
- 2) w załączniku III wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w części A wprowadza się następujące zmiany:
 - (i) skreśla się kolumny dotyczące etoprofosu i metiokarbu;
 - (ii) dodaje się kolumnę dotyczącą chloroprofamu w brzmieniu:

ANNEX IIIA

Pozostałości pestycydów i najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości (mg/kg)

Numer kodu	Grupy i przykłady poszczególnych produktów, do których odnoszą się najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości (NDP) ^(a)	Chloropropam (F) (R)
0100000	OWOCE, ŚWIEŻE lub MROŻONE; ORZECHY Z DRZEW ORZECHOWYCH	0,01 (*)
0110000	Owoce cytrusowe	
0110010	Grejpfruty	
0110020	Pomarańcze	
0110030	Cytryny	
0110040	Limy/limonki	
0110050	Mandarynki	
0110990	Pozostałe (2)	
0120000	Orzechy z drzew orzechowych	
0120010	Migdały	
0120020	Orzechy brazylijskie	
0120030	Orzechy nerkowca	
0120040	Kasztany jadalne	
0120050	Orzechy kokosowe	
0120060	Orzechy laskowe/Orzechy leszczyny pospolitej	
0120070	Orzechy makadamiowe/Orzechy makadamii trójlistnej	
0120080	Orzechy pekan	
0120090	Orzeszki piniowe	
0120100	Orzeszki pistacjowe	
0120110	Orzechy włoskie	
0120990	Pozostałe (2)	
0130000	Owoce ziarnkowe	
0130010	Jabłka	

0130020	Gruszki	
0130030	Pigwy	
0130040	Owoce nieszpuki zwyczajnej	
0130050	Owoc nieśpika japońskiego/Owoc miszpelnika japońskiego	
0130990	Pozostałe (2)	
0140000	Owoce pestkowe	
0140010	Morele	
0140020	Czereśnie	
0140030	Brzoskwinie	
0140040	Śliwki	
0140990	Pozostałe (2)	
0150000	Owoce jagodowe i drobne owoce	
0151000	a) winogrona	
0151010	Winogrona stołowe	
0151020	Winogrona do produkcji wina	
0152000	b) truskawki	
0153000	c) owoce leśne	
0153010	Jeżyny	
0153020	Jeżyny popielice	
0153030	Maliny (czerwone i żółte)	
0153990	Pozostałe (2)	
0154000	d) pozostałe drobne owoce i jagody	
0154010	Borówki amerykańskie	
0154020	Żurawiny	
0154030	Porzeczki (czarne, czerwone i białe)	
0154040	Agrest (zielony, czerwony i żółty)	
0154050	Róża dzika	
0154060	Morwy (czarne i białe)	
0154070	Głóg włoski	
0154080	Bez czarny	
0154990	Pozostałe (2)	
0160000	Owoce różne z	
0161000	a) jadalną skórką	
0161010	Daktyle	
0161020	Figi	
0161030	Oliwki stołowe	
0161040	Kumkwat	
0161050	Karambola	
0161060	Szaron/Persymona/Kaki/Huma wschodnia	

0161070	Czapetka kuminowa	
0161990	Pozostałe (2)	
0162000	b) niejadalną skórką, małe	
0162010	Kiwi (zielone, czerwone, żółte)	
0162020	Liczi chińskie/Śliwka chińska	
0162030	Marakuja/Męczennica jadalna	
0162040	Owoc opuncji figowej/Figa indyjska	
0162050	Caimito	
0162060	Owoc hebanowca wirginijskiego/Owoc hurmy wirginijskiej	
0162990	Pozostałe (2)	
0163000	c) niejadalną skórką, duże	
0163010	Awokado	
0163020	Banany	
0163030	Mango	
0163040	Papaja	
0163050	Granaty/Jabłka granatu	
0163060	Czerymoja	
0163070	Gujawa/Grusza	
0163080	Ananasy	
0163090	Owoce chlebowca	
0163100	Owoce duriana właściwego	
0163110	Owoce flaszowca miękkościernistego/Owoce guanabany	
0163990	Pozostałe (2)	
0200000	WARZYWA, ŚWIEŻE lub MROŻONE	
0210000	Warzywa korzeniowe i bulwiaste	
0211000	a) ziemniaki	0,4 (+)
0212000	b) tropikalne warzywa korzeniowe i bulwiaste	0,01 (*)
0212010	Maniok jadalny/Podpłomycz najużyteczniejszy	
0212020	Kartofel słodki/Batat	
0212030	Pochrzym	
0212040	Maranta trzcinowata	
0212990	Pozostałe (2)	
0213000	c) pozostałe warzywa korzeniowe i bulwiaste oprócz buraka cukrowego	0,01 (*)
0213010	Buraki	
0213020	Marchew	
0213030	Seler zwyczajny	
0213040	Chrzan pospolity	
0213050	Słonecznik bulwiasty	

0213060	Pasternak	
0213070	Korzeń pietruszki zwyczajnej	
0213080	Rzodkiew zwyczajna	
0213090	Kozibród porolistny/Salsefia	
0213100	Brukiew/Karpiel	
0213110	Rzepa biała/Rzepa jadalna	
0213990	Pozostałe (2)	
0220000	Warzywa cebulowe	0,01 (*)
0220010	Czosnek	
0220020	Cebula	
0220030	Szalonek	
0220040	Dymka/Cebula szczypiorowa i cebula siedmiolatka	
0220990	Pozostałe (2)	
0230000	Warzywa owocowe	0,01 (*)
0231000	a) <i>Solanaceae</i> i <i>Malvaceae</i>	
0231010	Pomidory	
0231020	Papryka roczna	
0231030	Oberżyny/Bakłażany	
0231040	Piżmian jadalny/Ketmia jadalna/Okra	
0231990	Pozostałe (2)	
0232000	b) dyniowate z jadalną skórką	
0232010	Ogórki	
0232020	Korniszony	
0232030	Cukinie	
0232990	Pozostałe (2)	
0233000	c) dyniowate z niejadalną skórką	
0233010	Melony	
0233020	Dynie olbrzymie	
0233030	Arbuzy	
0233990	Pozostałe (2)	
0234000	d) kukurydza cukrowa	
0239000	e) pozostałe warzywa owocowe	
0240000	Warzywa kapustne (oprócz korzeni warzyw kapustnych oraz oprócz kapustnych o młodych/drobnym liściach)	0,01 (*)
0241000	a) kapustne kwitnące	
0241010	Brokuły	
0241020	Kalafiory	
0241990	Pozostałe (2)	

0242000	b) kapustne głowiaste	
0242010	Brukselka/Kapusta brukselska	
0242020	Kapusta głowiasta	
0242990	Pozostałe (2)	
0243000	c) kapustne liściowe	
0243010	Kapusta pekińska/Kapusta petsai	
0243020	Jarmuż	
0243990	Pozostałe (2)	
0244000	d) kalarepa	
0250000	Warzywa liściowe, zioła, kwiaty jadalne	
0251000	a) sałaty i warzywa sałatowe	0,01 (*)
0251010	Roszpunka warzywna	
0251020	Sałaty	
0251030	Endywia o liściach szerokich	
0251040	Rzeżucha i inne kielki i pędy	
0251050	Gorczycznik wiosenny	
0251060	Rokietta siewna/rukola	
0251070	Gorczyca sarepska	
0251080	Warzywa o młodych/drobnym liściach (w tym gatunki warzyw kapustnych)	
0251990	Pozostałe (2)	
0252000	b) szpinak i podobne liście	0,01 (*)
0252010	Szpinak	
0252020	Portulaka pospolita	
0252030	Boćwina	
0252990	Pozostałe (2)	
0253000	c) liście winorośli lub podobne gatunki	0,01 (*)
0254000	d) rukiew wodna	0,01 (*)
0255000	e) cykoria warzywna/cykoria liściasta/cykoria brukselska	0,01 (*)
0256000	f) zioła, kwiaty jadalne	0,02 (*)
0256010	Trybula	
0256020	Szczypiorek	
0256030	Liście selera	
0256040	Pietruszka – nać	
0256050	Szałwia lekarska	
0256060	Rozmaryn lekarski	
0256070	Tymianek pospolity/Macierzanka tymianek	
0256080	Bazylija pospolita i kwiaty jadalne	
0256090	Liście laurowe/Wawrzyn szlachetny/Laur szlachetny	

0256100	Estragon	
0256990	Pozostałe (2)	
0260000	Warzywa strączkowe	0,01 (*)
0260010	Fasola (w strąkach)	
0260020	Fasola (bez strąków)	
0260030	Groch (w strąkach)	
0260040	Groch (bez strąków)	
0260050	Soczewica	
0260990	Pozostałe (2)	
0270000	Warzywa łodygowe	0,01 (*)
0270010	Szparagi	
0270020	Karczochy hiszpańskie	
0270030	Seler	
0270040	Fenkuł włoski/Koper włoski	
0270050	Karczochy zwyczajne	
0270060	Pory	
0270070	Rabarbar	
0270080	Pędy bambusa	
0270090	Rdzenie palmowe	
0270990	Pozostałe (2)	
0280000	Grzyby, mchy i porosty	0,01 (*)
0280010	Grzyby uprawne	
0280020	Grzyby dzikie	
0280990	Mchy i porosty	
0290000	Algi i organizmy prokariotyczne	0,01 (*)
0300000	JADALNE NASIONA ROŚLIN STRĄCZKOWYCH	0,01 (*)
0300010	Fasola	
0300020	Soczewica	
0300030	Groch	
0300040	Łubin biały	
0300990	Pozostałe (2)	
0400000	NASIONA I OWOCE OLEISTE	0,01 (*)
0401000	Nasiona oleiste	
0401010	Siemię lniane	
0401020	Orzeszki ziemne/Orzechy arachidowe	
0401030	Nasiona maku	
0401040	Ziarna sezamu	
0401050	Ziarna słonecznika	

0401060	Ziarna rzepaku	
0401070	Ziarna soi zwyczajnej	
0401080	Nasiona gorczycy	
0401090	Nasiona bawełny	
0401100	Nasiona dyni	
0401110	Nasiona krokoszu barwierskiego	
0401120	Nasiona ogórecznika lekarskiego	
0401130	Nasiona lnicznika siewnego	
0401140	Nasiona konopi siewnych	
0401150	Rącznik pospolity	
0401990	Pozostałe (2)	
0402000	Owoce oleiste	
0402010	Oliwki do produkcji oliwy	
0402020	Nasiona palm olejowych	
0402030	Owoce palm olejowych	
0402040	Puchowiec pięciopręcikowy/Drzewo kapokowe	
0402990	Pozostałe (2)	
0500000	ZBOŻA	0,01 (*)
0500010	Jęczmień	
0500020	Gryka zwyczajna i pozostałe zboża rzekome	
0500030	Kukurydza	
0500040	Proso zwyczajne	
0500050	Owies zwyczajny	
0500060	Ryż siewny	
0500070	Żyto zwyczajne	
0500080	Sorgo japońskie	
0500090	Pszenica zwyczajna	
0500990	Pozostałe (2)	
0600000	HERBATY, KAWA, NAPARY ZIOŁOWE, KAKAO I SZARAŃCZYN STRĄKOWY	0,05 (*)
0610000	Herbaty	
0620000	Ziarna kawy	
0630000	Napary ziołowe z	
0631000	a) kwiatów	
0631010	Rumian szlachetny/Rumianek rzymski	
0631020	Ketmia szczawiowa	
0631030	Róża	
0631040	Jaśmin	

0631050	Lipa	
0631990	Pozostałe (2)	
0632000	b) liści i ziół	
0632010	Truskawka	
0632020	Aspalat prosty	
0632030	Ostrokrzew paragwajski	
0632990	Pozostałe (2)	
0633000	c) korzeni	
0633010	Kozłek lekarski	
0633020	Żeń-szeń	
0633990	Pozostałe (2)	
0639000	d) wszelkich pozostałych części rośliny	
0640000	Ziarna kakaowe	
0650000	Szarańczyn strąkowy/Chleb świętojański	
0700000	CHMIEL	0,05 (*)
0800000	PRZYPRAWY	
0810000	Przyprawy nasienne	0,05 (*)
0810010	Anyż/Anyżek/Biedrzeniec anyż	
0810020	Kminek czarny/Czarny kmin	
0810030	Seler	
0810040	Kolendra siewna	
0810050	Kmin rzymski	
0810060	Koper ogrodowy	
0810070	Koper włoski/Fenkuł włoski	
0810080	Kozieradka pospolita	
0810090	Gałka muszkatołowa	
0810990	Pozostałe (2)	
0820000	Przyprawy owocowe	0,05 (*)
0820010	Ziele angielskie/pieprz angielski	
0820020	Pieprz syczański	
0820030	Kminek zwyczajny	
0820040	Kardamon malabarski	
0820050	Jagody jałowca	
0820060	Ziarna pieprzu (czarnego, zielonego i białego)	
0820070	Wanilia	
0820080	Tamarynd	
0820990	Pozostałe (2)	

0830000	Przyprawy korowe	0,05 (*)
0830010	Cynamon	
0830990	Pozostałe (2)	
0840000	Przyprawy korzeniowe lub kłączowe	
0840010	Lukrecja	0,05 (*)
0840020	Imbir lekarski (10)	
0840030	Kurkuma	0,05 (*)
0840040	Chrzan pospolity (11)	
0840990	Pozostałe (2)	0,05 (*)
0850000	Przyprawy pączkowe	0,05 (*)
0850010	Goździki	
0850020	Kapary	
0850990	Pozostałe (2)	
0860000	Przyprawy ze słupków kwiatowych	0,05 (*)
0860010	Szafran	
0860990	Pozostałe (2)	
0870000	Przyprawy z osnówki nasiona	0,05 (*)
0870010	Kwiat muskatołowy	
0870990	Pozostałe (2)	
0900000	ROŚLINY CUKRODAJNE	0,01 (*)
0900010	Korzenie buraka cukrowego	
0900020	Trzcina cukrowa	
0900030	Cykoria podróżnik, korzenie	
0900990	Pozostałe (2)	
1000000	PRODUKTY POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO - ZWIERZĘTA LĄDOWE	0,05 (*)
1010000	Towary z	
1011000	a) świń	
1011010	Mięśnie	
1011020	Tłuszcz	
1011030	Wątroba	
1011040	Nerka	
1011050	Podroby jadalne (inne niż wątroba i nerki)	
1011990	Pozostałe (2)	
1012000	b) bydła	
1012010	Mięśnie	
1012020	Tłuszcz	
1012030	Wątroba	
1012040	Nerka	

1012050	Podroby jadalne (inne niż wątroba i nerki)	
1012990	Pozostałe (2)	
1013000	c) owiec	
1013010	Mięśnie	
1013020	Tłuszcz	
1013030	Wątroba	
1013040	Nerka	
1013050	Podroby jadalne (inne niż wątroba i nerki)	
1013990	Pozostałe (2)	
1014000	d) kóz	
1014010	Mięśnie	
1014020	Tłuszcz	
1014030	Wątroba	
1014040	Nerka	
1014050	Podroby jadalne (inne niż wątroba i nerki)	
1014990	Pozostałe (2)	
1015000	e) koniowatych	
1015010	Mięśnie	
1015020	Tłuszcz	
1015030	Wątroba	
1015040	Nerka	
1015050	Podroby jadalne (inne niż wątroba i nerki)	
1015990	Pozostałe (2)	
1016000	f) drobiu	
1016010	Mięśnie	
1016020	Tłuszcz	
1016030	Wątroba	
1016040	Nerka	
1016050	Podroby jadalne (inne niż wątroba i nerki)	
1016990	Pozostałe (2)	
1017000	g) pozostałych zwierząt lądowych utrzymywanych w warunkach fermowych	
1017010	Mięśnie	
1017020	Tłuszcz	
1017030	Wątroba	
1017040	Nerka	
1017050	Podroby jadalne (inne niż wątroba i nerki)	
1017990	Pozostałe (2)	

1020000	Mleko	
1020010	Bydło	
1020020	Owce	
1020030	Kozy	
1020040	Konie	
1020990	Pozostałe (2)	
1030000	Jaja ptasie	
1030010	Kury	
1030020	Kaczki	
1030030	Gęsi	
1030040	Przepiórki	
1030990	Pozostałe (2)	
1040000	Miód i pozostałe produkty pszczele (7)	
1050000	Płazy i gady	
1060000	Bezkręgowce zwierzęta lądowe	
1070000	Dzikie kręgowce zwierzęta lądowe	
1100000	PRODUKTY POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO – RYBY, PRODUKTY RYBNE I POZOSTAŁE MORSKIE I SŁODKOWODNE PRODUKTY SPOŻYWCZE (8)	
1200000	PRODUKTY LUB CZĘŚCI PRODUKTÓW UŻYWANE WYŁĄCZNIE DO PRODUKCJI PASZ (8)	
1300000	PRZETWORZONE PRODUKTY SPOŻYWCZE (9)	

(*) Granica oznaczalności

(†) Pełny wykaz produktów pochodzenia roślinnego i zwierzęcego, do których stosują się NDP, można znaleźć w załączniku I.

(F) = Rozpuszczalny w tłuszczach

Chloroprofam (F) (R)

(R) = Definicja pozostałości różni się dla następujących kombinacji pestycydu-numeru kodu:

Chloroprofam - kod 1016000 i 1030000: koniugaty chloroprofamu i 3-chloro-4-hydroksyaniliny wyrażone jako chloroprofam; Chloroprofam - kod 1000000 oprócz 1016000, 1030000 i 1040000: chloroprofam i kwas 4'-hydroksychloroprofam-O-sulfonowy (4-HSA) wyrażony jako chloroprofam.

(+) Dane z monitorowania wskazują, że może wystąpić zanieczyszczenie ziemniaków powyżej wartości wzorcowej NDP wynoszącej 0,01 mg/kg w przypadku przechowywania w obiektach przechowalniczych, w których wcześniej był stosowany chloroprofam. Podmioty prowadzące przedsiębiorstwa spożywcze powinny opracować nową metodykę czyszczenia w celu ograniczenia zanieczyszczenia niepoddanych obróbce ziemniaków. Tymczasowy NDP zostanie poddany przeglądowi na podstawie danych z monitorowania przedłożonych Komisji do dnia 31 grudnia 2021 r., a następnie przedkładanych do dnia 31 grudnia każdego kolejnego roku. Do dnia 31 grudnia 2021 r. należy przedłożyć Komisji sprawozdanie na temat rozwoju i wdrażania praktyk czyszczenia, dołączając do niego dane z monitorowania, a następnie należy przedkładać Komisji jego wersje aktualizowane w kolejnych latach.

0211000 a) ziemniaki

0260000	Warzywa strączkowe		0,01 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)
0260010	Fasola (w strąkach)									
0260020	Fasola (bez strąków)									
0260030	Groch (w strąkach)									
0260040	Groch (bez strąków)									
0260050	Soczewica									
0260990	Pozostałe (2)									
0270000	Warzywa łodygowe		0,01 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)
0270010	Szparagi									
0270020	Karczochy hiszpańskie									
0270030	Seler									
0270040	Fenkuł włoski/Koper włoski									
0270050	Karczochy zwyczajne									
0270060	Pory									
0270070	Rabarbar									
0270080	Pędy bambusa									
0270090	Rdzenie palmowe									
0270990	Pozostałe (2)									
0280000	Grzyby, mchy i porosty		0,01 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)
0280010	Grzyby uprawne									
0280020	Grzyby dzikie									
0280990	Mchy i porosty									
0290000	Algi i organizmy prokariotyczne		0,01 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)
0300000	JADALNE NASIONA ROŚLIN STRĄCZKOWYCH		0,01 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,05 (*)
0300010	Fasola									
0300020	Soczewica									
0300030	Groch									
0300040	Łubin biały									
0300990	Pozostałe (2)									

0639000	d) wszelkich pozostałych części rośliny									
0640000	Ziarna kakaowe									
0650000	Szarańczyn strąkowy/Chleb świętojański									
0700000	CHMIEL		0,05 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)
0800000	PRZYPRAWY									
0810000	Przyprawy nasienne		0,05 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)
0810010	Anyż/Anyżek/Biedrzyk anyż									
0810020	Kminek czarny/Czarny kmin									
0810030	Seler									
0810040	Kolendra siewna									
0810050	Kmin rzymski									
0810060	Koper ogrodowy									
0810070	Koper włoski/Fenkuł włoski									
0810080	Kozieradka pospolita									
0810090	Gałka muszkatołowa									
0810990	Pozostałe (2)									
0820000	Przyprawy owocowe		0,05 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)
0820010	Ziele angielskie/pieprz angielski									
0820020	Pieprz syczuański									
0820030	Kminek zwyczajny									
0820040	Kardamon malabarski									
0820050	Jagody jałowca									
0820060	Ziarna pieprzu (czarnego, zielonego i białego)									
0820070	Wanilia									
0820080	Tamarynd									
0820990	Pozostałe (2)									

0830000	Przyprawy korowe		0,05 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)
0830010	Cynamon									
0830990	Pozostałe (2)									
0840000	Przyprawy korzeniowe lub kłączone									
0840010	Lukrecja		0,05 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)
0840020	Imbir lekarski (10)									
0840030	Kurkuma		0,05 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)
0840040	Chrzan pospolity (11)									
0840990	Pozostałe (2)		0,05 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)
0850000	Przyprawy pączkowe		0,05 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)
0850010	Goździki									
0850020	Kapary									
0850990	Pozostałe (2)									
0860000	Przyprawy ze słupków kwiatowych		0,05 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)
0860010	Szafran									
0860990	Pozostałe (2)									
0870000	Przyprawy z osnówki nasiona		0,05 (*)	0,05 (*)	0,02 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,1 (*)
0870010	Kwiat muskatołowy									
0870990	Pozostałe (2)									
0900000	ROŚLINY CUKRODAJNE		0,01 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,03 (*)	0,01 (*)	0,01 (*)	0,02 (*)
0900010	Korzenie buraka cukrowego									
0900020	Trzcina cukrowa									
0900030	Cykoria podróżnik, korzenie									
0900990	Pozostałe (2)									
1000000	PRODUKTY POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO - ZWIERZĘTA ŁĄDOWE			0,01 (*)				0,01 (*)		
1010000	Towary z		0,01 (*)		0,01 (*)	0,01 (*)	0,03 (*)		0,01 (*)	0,01 (*)

1020030	Kozy									
1020040	Konie									
1020990	Pozostałe (2)									
1030000	Jaja ptasie		0,01 (*)		0,01 (*)	0,01 (*)	0,03 (*)		0,01 (*)	0,01 (*)
1030010	Kury									
1030020	Kaczki									
1030030	Gęsi									
1030040	Przepiórki									
1030990	Pozostałe (2)									
1040000	Miód i pozostałe produkty pszczele (7)		0,05 (*)		0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)		0,05 (*)	0,05 (*)
1050000	Płazy i gady		0,01 (*)		0,01 (*)	0,01 (*)	0,03 (*)		0,01 (*)	0,01 (*)
1060000	Bezkręgowce zwierzęta lądowe		0,01 (*)		0,01 (*)	0,01 (*)	0,03 (*)		0,01 (*)	0,01 (*)
1070000	Dzikie kręgowce zwierzęta lądowe		0,01 (*)		0,01 (*)	0,01 (*)	0,03 (*)		0,01 (*)	0,01 (*)
1100000	PRODUKTY POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO – RYBY, PRODUKTY RYBNE I POZOSTAŁE MORSKIE I SŁODKOWODNE PRODUKTY SPOŻYWCZE (8)									
1200000	PRODUKTY LUB CZĘŚCI PRODUKTÓW UŻYWANE WYŁĄCZNIE DO PRODUKCJI PASZ (8)									
1300000	PRZETWORZONE PRODUKTY SPOŻYWCZE (9)									

(*) Granica oznaczalności

(†) Pełny wykaz produktów pochodzenia roślinnego i zwierzęcego, do których stosują się NDP, można znaleźć w załączniku I.

Chlorotalonil (R)

(R) = Definicja pozostałości różni się dla następujących kombinacji pestycydu-numeru kodu:

Chlorotalonil – kody 1000000 do 1070000, z wyjątkiem 1040000: 2,5,6-trichloro-4-hydroksyftalonitryl (SDS-3701)

Pimetrozyna (R)

(R) = Definicja pozostałości różni się dla następujących kombinacji pestycydu-numeru kodu: Pimetrozyna – kod 1020000: pimetrozyna, 6-hydroksymetylopimetrozyna i jej koniugat fosforanowy, wyrażone jako pimetrozyna

DECYZJE

DECYZJA KOMISJI (UE) 2021/156

z dnia 9 lutego 2021 r.

przedłużająca mandat Europejskiej Grupy ds. Etyki w Nauce i Nowych Technologiach

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej i Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej określono wartości, na których opiera się Unia. Zgodnie z art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej Karta praw podstawowych Unii Europejskiej ma taką samą moc prawną jak Traktaty, a prawa podstawowe – zagwarantowane w Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz wynikające z tradycji konstytucyjnych wspólnych dla państw członkowskich – stanowią zasady ogólne prawa unijnego.
- (2) Dnia 20 listopada 1991 r. Komisja przyjęła decyzję o włączeniu etyki do procesu decyzyjnego w ramach działań Wspólnoty w zakresie badań i rozwoju technologicznego, powołując Grupę Doradców do spraw Etycznych Skutków Stosowania Biotechnologii („GAEIB”).
- (3) Dnia 16 grudnia 1997 r. Komisja podjęła decyzję o zastąpieniu GAEIB Europejską Grupą do spraw Etyki w Nauce i Nowych Technologiach („EGE”), rozszerzając mandat grupy na wszystkie obszary stosowania nauki i technologii. Mandat EGE był następnie przedłużany na kolejne okresy, przy czym ostatnio został przedłużony decyzją Komisji (UE) 2016/835 ⁽¹⁾ na okres pięciu lat, który upływa w dniu 28 maja 2021 r.
- (4) Należy przedłużyć mandat EGE na okres po tej dacie, na czas nieokreślony, oraz wyznaczyć nowych członków zgodnie z decyzją Komisji C(2016) 3301 final z dnia 30 maja 2016 r. ustanawiającą przepisy horyzontalne dotyczące tworzenia i funkcjonowania grup ekspertów Komisji („przepisy horyzontalne”).
- (5) EGE powinna nadal zapewniać Komisji – na wniosek Komisji albo z własnej inicjatywy w porozumieniu z Komisją – niezależne doradztwo horyzontalne w zakresie wszystkich polityk i przepisów prawodawstwa Unii, w których wymiary etyczny, społeczny i dotyczący praw podstawowych są powiązane z rozwojem nauki i nowych technologii. Komisja może zwrócić uwagę EGE na kwestie uznawane przez Parlament Europejski i Radę za bardzo ważne pod względem etycznym.
- (6) Zadania EGE mają zasadnicze znaczenie dla uwzględnienia praw i wartości podstawowych w polityce Unii we wszystkich obszarach innowacji naukowych i technologicznych. W związku z tym EGE powinna opracowywać dogłębne analizy i konkretne zalecenia, by w formie opinii i oświadczeń podejmować główne wyzwania etyczne.
- (7) Członkami EGE powinni być wysoko wykwalifikowani i niezależni eksperci powołani jako osoby występujące we własnym imieniu, działający niezależnie i w interesie publicznym. Komisja powinna dokonywać wyboru członków grupy przy wsparciu niezależnego komitetu identyfikacyjnego, na podstawie obiektywnych kryteriów, po ogłoszeniu otwartego zaproszenia do zgłaszania kandydatur.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji (UE) 2016/835 z dnia 25 maja 2016 r. w sprawie przedłużenia mandatu Europejskiej Grupy ds. Etyki w Nauce i Nowych Technologiach (Dz.U. L 140 z 27.5.2016, s. 21).

- (8) Należy ustanowić zasady dotyczące ujawniania informacji przez członków EGE.
- (9) Dane osobowe powinny być przetwarzane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ⁽²⁾.
- (10) W celu zapewnienia jasności i pewności prawa należy formalnie uchylić decyzję (UE) 2016/835 ze skutkiem od dnia 28 maja 2021 r. Ze względu na konieczność dokonania przeglądu przepisów dotyczących procedury wyboru i kosztów posiedzeń przed wygaśnięciem mandatu na mocy decyzji (UE) 2016/835 odpowiednie przepisy powinny mieć zastosowanie od dnia przyjęcia niniejszej decyzji,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejszym powołuje się Europejską Grupę do spraw Etyki w Nauce i Nowych Technologiach („EGE”).

Artykuł 2

Zadanie

Zadaniem EGE jest udzielanie Komisji niezależnego doradztwa w kwestiach, w których wymiary etyczny, społeczny i dotyczący praw podstawowych są powiązane z rozwojem nauki i nowych technologii, na wniosek Komisji albo z własnej inicjatywy – za pośrednictwem przewodniczącego EGE i w porozumieniu z właściwym departamentem Komisji.

EGE ma w szczególności:

- a) identyfikować, definiować i analizować wątpliwości natury etycznej związane z osiągnięciami w nauce i technologii;
- b) udzielać wskazówek mających kluczowe znaczenie dla opracowywania, wdrażania i monitorowania polityk lub prawodawstwa Unii w formie analiz i zaleceń, przedstawianych w opiniach i oświadczeniach, ukierunkowanych na propagowanie etycznego kształtowania polityki Unii, zgodnie z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej.

Artykuł 3

Konsultacje

Komisja może zasięgać opinii EGE we wszelkich kwestiach związanych z zadaniami, o których mowa w art. 2. W tym zakresie Komisja może zwracać uwagę EGE na kwestie uznawane przez Parlament Europejski i Radę za bardzo ważne pod względem etycznym. W sprawach związanych z zadaniami, o których mowa w art. 2, opinii EGE będą wedle potrzeb zasięgać inne organy eksperckie ustanowione przez Komisję.

Artykuł 4

Członkowie

- 1. W skład EGE wchodzi nie więcej niż 15 członków.
- 2. Członkowie muszą posiadać kompetencje w zakresie zadań, o których mowa w art. 2.
- 3. Członkowie grupy są powoływani jako osoby występujące we własnym imieniu.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

4. Członkowie działają niezależnie i w interesie publicznym. Członkowie informują w odpowiednim terminie właściwy departament Komisji, w Dyrekcji Generalnej ds. Badań Naukowych i Innowacji, o wszelkich konfliktach interesów, które mogłyby zagrozić ich niezależności.

5. Członkowie, którzy utracą zdolność wnoszenia należytego wkładu w prace EGE lub którzy, zdaniem właściwego departamentu Komisji, nie spełniają warunków określonych w art. 339 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, lub którzy złożą rezygnację, nie są już zapraszani do udziału w posiedzeniach grupy i mogą zostać zastąpieni na okres pozostający do zakończenia ich kadencji przez innego kandydata z listy rezerwowej, o której mowa w art. 5 ust. 7, co następuje w drodze powołania przez przewodniczącego Komisji.

Artykuł 5

Proces wyboru członków

1. Wybór członków EGE odbywa się w następstwie otwartego zaproszenia do zgłaszania kandydatur publikowanego w Rejestrze grup ekspertów Komisji i podobnych zespołów („rejestr grup ekspertów”). Zaproszenie do zgłaszania kandydatur może ponadto zostać opublikowane za pośrednictwem innych środków, np. na odpowiednich stronach internetowych. Zaproszenie do zgłaszania kandydatur jasno określa kryteria wyboru członków, w tym wymaganą wiedzę fachową w odniesieniu do wykonywanej pracy. Minimalny termin na zgłaszanie kandydatur wynosi cztery tygodnie.

2. Osoby ubiegające się o członkostwo ujawniają wszelkie okoliczności, które mogą prowadzić do konfliktu interesów. W szczególności właściwy departament Komisji wymaga od tych osób złożenia jako części ich zgłoszenia deklaracji interesów w oparciu o standardowy formularz oświadczenia dla grup ekspertów oraz aktualnego życiorysu (CV). Złożenie należytego wypełnionego formularza deklaracji interesów jest warunkiem koniecznym kwalifikującym do powołania na członka grupy jako osoba występująca we własnym imieniu. Ocenę konfliktu interesów przeprowadza się zgodnie z przepisami horyzontalnymi.

3. Członkowie EGE są powoływani przez przewodniczącego Komisji na wniosek członka Komisji odpowiedzialnego za departament Komisji, który zapewnia obsługę sekretariatu EGE, spośród specjalistów posiadających kompetencje w dziedzinach, o których mowa w art. 2, którzy odpowiedzieli na zaproszenie do zgłaszania kandydatur.

4. Komitet identyfikacyjny nadzoruje proces selekcji członków. W szczególności komitet identyfikacyjny pomaga Komisji w identyfikacji i wyborze potencjalnych członków EGE oraz w ocenie ich dostępności i chęci do pełnienia takiej funkcji. Komitet identyfikacyjny składa się z trzech członków mianowanych przez członka Komisji odpowiedzialnego za departament Komisji, który zapewnia obsługę sekretariatu EGE, i wspieranych przez sekretariat zapewniający przez właściwy departament Komisji. Komitet identyfikacyjny dokonuje oceny kwalifikujących się kandydatów z listy przedłożonej przez właściwy departament Komisji na podstawie wstępnej oceny wszystkich kandydatur pod kątem kryteriów wyboru. Komitet identyfikacyjny przedkłada swoje zalecenie członkowi Komisji odpowiedzialnemu za departament Komisji, który zapewnia obsługę sekretariatu EGE.

5. Wybierając członków EGE, właściwy departament Komisji dąży do zapewnienia, w miarę możliwości, wysokiego poziomu wiedzy fachowej i pluralizmu, równowagi geograficznej i płci, a także równowagi w reprezentacji odpowiednich dziedzin wiedzy specjalistycznej i interesów, biorąc pod uwagę zadania EGE, o których mowa w art. 2, rodzaj wymaganej wiedzy fachowej i odpowiedź kandydatów na zaproszenie do zgłaszania kandydatur.

6. Członkowie są powoływani na kadencję trwającą maksymalnie 3 lata. Pełnią oni swoje funkcje do czasu ich zastąpienia lub do końca swojej kadencji. Kadencja jest odnawialna. Członkiem EGE można być przez nie więcej niż trzy kadencje.

7. Właściwy departament Komisji ustanawia listę rezerwową odpowiednich kandydatów, która może być wykorzystywana w celu powoływania zastępców członków. Przed umieszczeniem nazwisk kandydatów na liście rezerwowej właściwy departament Komisji zwraca się do nich z prośbą o zgodę.

Artykuł 6

Przewodniczący

Członkowie EGE wybierają spośród siebie zwykłą większością głosów przewodniczącego oraz jednego lub dwóch zastępców przewodniczącego na okres ich kadencji.

Artykuł 7

Tryb pracy

1. Właściwy departament Komisji, działając w ścisłej współpracy z przewodniczącym EGE, odpowiada za koordynację i organizację pracy EGE oraz za zapewnienie obsługi sekretariatu EGE.
2. Urzędnicy z innych departamentów Komisji zainteresowani określonymi pracami EGE mogą wnioskować o uczestnictwo w posiedzeniach grupy i jej podgrup.
3. Program prac EGE, obejmujący analizy kwestii etycznych zaproponowane przez EGE w ramach jej prawa do własnej inicjatywy, podlega zatwierdzeniu przez właściwy departament Komisji. W każdym wniosku o przeprowadzenie analizy kwestii etycznej określa się zakres wnioskowanej analizy. Zwracając się do EGE o poradę, Komisja wyznacza termin, w którym ma zostać przeprowadzona analiza.
4. Opinie EGE muszą zawierać zalecenia. Sporządza się je w oparciu o przegląd aktualnego stanu odpowiednich dziedzin nauki i technologii oraz dogłębną analizę kwestii etycznych, jakie pojawiły się w danym przypadku. Odpowiednie służby Komisji są informowane o zaleceniach opracowanych przez EGE.
5. EGE działa w sposób kolegialny. Ustala się procedury pracy, oparte na regulaminie wewnętrznym, zapewniające aktywny udział wszystkich członków w działalności grupy. Co do zasady grupa przyjmuje swoje opinie i oświadczenia w drodze konsensusu. Jeżeli ma miejsce głosowanie, jego wynik rozstrzygany jest zwykłą większością głosów członków. Członkowie, którzy głosowali przeciwko lub wstrzymali się od głosu, mają prawo do tego, by do opinii lub oświadczenia został dołączony dokument uzasadniający ich stanowiska (jako „opinia mniejszości”) wraz z ich imionami i nazwiskami.
6. Każdą opinię przekazuje się przewodniczącemu Komisji lub przedstawicielowi wyznaczonemu przez przewodniczącego. Każda opinia jest niezwłocznie publikowana i udostępniana na stronie internetowej EGE oraz przekazywana Radzie i Parlamentowi Europejskiemu po jej przyjęciu przez EGE.
7. Co do zasady posiedzenia EGE odbywają się w lokalach Komisji w trybie i zgodnie z harmonogramem ustalonym przez właściwy departament Komisji. EGE spotyka się co najmniej sześć razy w ciągu 12 miesięcy, przeznaczając na te spotkania w sumie co najmniej 12 dni roboczych w roku. W razie konieczności można zwołać dodatkowe posiedzenia, w porozumieniu z właściwym departamentem Komisji.
8. Na potrzeby przygotowania analiz EGE i w granicach dostępnych zasobów właściwy departament Komisji może zainicjować badania w celu zebrania wszelkich niezbędnych informacji naukowych i technicznych oraz nawiązać bliskie kontakty z przedstawicielami różnych organów ds. etyki w państwach członkowskich i w państwach trzecich.
9. Dla każdej opinii wydanej przez EGE właściwy departament Komisji organizuje publiczną debatę w celu propagowania dialogu oraz zwiększenia przejrzystości. EGE nawiązuje bliskie kontakty z departamentami Komisji, których zakres kompetencji obejmuje zagadnienia, którymi zajmuje się grupa.
10. Gdy ze względu na okoliczności operacyjne konieczne jest wydanie opinii na określony temat w krótszym terminie niż jest to możliwe w zwykłym trybie przyjmowania opinii, można sporządzić krótkie oświadczenia lub analizy w innej formie, po których w razie konieczności przygotowana zostanie pełniejsza analiza w formie opinii, przy zachowaniu zasady przejrzystości, tak jak w przypadku każdej innej opinii. Oświadczenia publikuje się i udostępnia na stronie internetowej EGE. W ramach swojego programu prac i w porozumieniu z właściwym departamentem Komisji EGE może zaktualizować opinię, jeśli uzna to za konieczne.

11. Obrady EGE mają charakter poufny. W porozumieniu z właściwym departamentem Komisji EGE może, po uzyskaniu zwykłej większości głosów swoich członków, podjąć decyzję o otwarciu obrad dla publiczności.
12. Protokoły z dyskusji nad poszczególnymi punktami porządku obrad oraz opinie przedstawione przez EGE formułuje się w sposób konstruktywny i wyczerpujący. Protokół jest sporządzany przez sekretariat, pod nadzorem przewodniczącego.

Artykuł 8

Podgrupy

1. Właściwy departament Komisji może ustanowić podgrupy w celu zbadania szczegółowych zagadnień, w oparciu o zakres zadań ustalony przez właściwy departament Komisji. Podgrupy działają zgodnie z przepisami horyzontalnymi i składają sprawozdania EGE. Po wypełnieniu swojego mandatu podgrupy są niezwłocznie rozwiązywane.
2. Członkowie podgrup niebędący członkami EGE są wybierani w drodze otwartego zaproszenia do zgłaszania kandydatur, zgodnie z art. 5 oraz z przepisami horyzontalnymi ⁽³⁾.

Artykuł 9

Zaproszeni eksperci

1. Właściwy departament Komisji może zaprosić do udziału w pracach EGE lub jej podgrup na zasadzie *ad hoc* ekspertów i przedstawicieli organizacji posiadających specjalistyczną wiedzę fachową lub szczególną perspektywę w celu wymiany opinii na temat konkretnego zagadnienia wpisanego do porządku obrad.
2. Właściwy departament Komisji może również zaangażować do udziału w pracach EGE ekspertów zewnętrznych w trybie *ad hoc*, jeżeli okaże się to niezbędne do uwzględnienia szerokiego spektrum kwestii etycznych związanych z postępowaniem w nauce i nowymi technologiami.

Artykuł 10

Regulamin wewnętrzny

Na wniosek właściwego departamentu Komisji i w porozumieniu z nim EGE przyjmuje swój regulamin wewnętrzny zwykłą większością głosów członków, na podstawie standardowego regulaminu wewnętrznego grup ekspertów, zgodnie z przepisami horyzontalnymi.

Artykuł 11

Tajemnica służbowa i przetwarzanie informacji niejawnych

Członkowie EGE i członkowie podgrup oraz zaproszeni eksperci i członkowie komitetu identyfikacyjnego podlegają wymogowi zachowania tajemnicy służbowej, który na mocy Traktatów i przepisów wykonawczych do nich dotyczy wszystkich członków instytucji i ich pracowników, a także przepisom Komisji dotyczącym bezpieczeństwa w zakresie ochrony informacji niejawnych UE określonym w decyzjach Komisji (UE, Euratom) 2015/443 ⁽⁴⁾ i (UE, Euratom) 2015/444 ⁽⁵⁾. W przypadku naruszenia przez nich powyższych obowiązków Komisja może zastosować wszelkie właściwe środki.

⁽³⁾ Zob. art. 10 i art. 14 ust. 2 przepisów horyzontalnych.

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/443 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie bezpieczeństwa w Komisji (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 41).

⁽⁵⁾ Decyzja Komisji (UE, Euratom) 2015/444 z dnia 13 marca 2015 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (Dz.U. L 72 z 17.3.2015, s. 53).

*Artykuł 12***Przejrzystość**

1. EGE i jej podgrupy są wpisane do rejestru grup ekspertów, a imiona i nazwiska członków są w nim publikowane.
2. Wszystkie istotne dokumenty, w tym porządki obrad, protokoły i opinie uczestników, udostępnia się w rejestrze grup ekspertów albo za pomocą wskazanego w tym rejestrze łącza do strony internetowej, na której można znaleźć odpowiednie informacje. Dostęp do takiej strony internetowej nie wymaga rejestracji użytkowników ani nie podlega innym ograniczeniom. W szczególności porządek obrad oraz inne istotne dokumenty referencyjne publikuje się w odpowiednim czasie przed posiedzeniem, a protokoły – terminowo po posiedzeniu. Od zasady publikowania przewiduje się wyjątki tylko w przypadkach, gdy ujawnienie dokumentu naruszyłoby ochronę interesu publicznego lub prywatnego w rozumieniu art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁶⁾.

*Artykuł 13***Koszty posiedzeń**

1. Osoby uczestniczące w pracach EGE i jej podgrup nie otrzymują wynagrodzenia za świadczone usługi.
2. Koszty podróży służbowych i pobytu ponoszone przez osoby uczestniczące w pracach EGE i jej podgrup oraz przez członków komitetu identyfikacyjnego są zwracane przez Komisję. Zwrot kosztów następuje zgodnie z obowiązującymi przepisami Komisji oraz w granicach dostępnych środków przyznanych służbom Komisji w ramach rocznej procedury przydziału zasobów.

*Artykuł 14***Uchylenie**

Decyzja (UE) 2016/835 traci moc ze skutkiem od dnia 28 maja 2021 r.

*Artykuł 15***Zastosowanie**

Z wyjątkiem art. 5 i 13 niniejszą decyzję stosuje się od dnia 28 maja 2021 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 lutego 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

⁽⁶⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43). Wyjątki te przewidziano w celu ochrony bezpieczeństwa publicznego, spraw wojskowych, stosunków międzynarodowych, polityki finansowej, pieniężnej lub gospodarczej, prywatności i integralności osoby fizycznej, interesów handlowych, postępowania sądowego i opinii prawnej, kontroli/dochodzenia/audytu oraz procesu decyzyjnego instytucji.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2021/157

z dnia 9 lutego 2021 r.

zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2019/1616 w odniesieniu do armatury przemysłowej, procedur zgrzewania, urządzeń w instalacjach chłodniczych i pompach ciepła, kotłów płomienicowo-płomieniówkowych, rurociągów przemysłowych metalowych, miedzi i stopów miedzi, wyposażenia i osprzętu do LPG oraz urządzeń zabezpieczających przed nadmiernym wzrostem ciśnienia

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniające dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylające decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 10 ust. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 12 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/68/UE⁽²⁾ w przypadku urządzeń ciśnieniowych lub zespołów, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2 tej dyrektywy, zgodnych z normami zharmonizowanymi (lub ich częściami), do których odniesienia opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, zakłada się, że spełniają one zasadnicze wymagania bezpieczeństwa objęte tymi normami lub ich częściami, określone w załączniku I do tej dyrektywy.
- (2) Pismem M/071 z dnia 1 sierpnia 1994 r. Komisja zwróciła się do Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego (CEN) z wnioskiem o opracowanie, w odniesieniu do urządzeń ciśnieniowych, norm związanych z produktami oraz norm o charakterze horyzontalnym na potrzeby dyrektywy 97/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾. Dyrektywa ta została zastąpiona dyrektywą 2014/68/UE bez zmiany zasadniczych wymagań bezpieczeństwa, o których mowa w załączniku I do dyrektywy 97/23/WE.
- (3) Na podstawie wniosku M/071 w celu odzwierciedlenia aktualnego stanu techniki CEN poddał przeglądowi i zmienił niektóre z obowiązujących norm zharmonizowanych. W szczególności CEN dokonał przeglądu norm zharmonizowanych EN ISO 4126-3:2006, EN 12542:2010 i EN 13175:2014, w wyniku czego przyjęto normy zharmonizowane EN ISO 4126-3:2020 w sprawie urządzeń zabezpieczających, EN 12542:2020 i EN 13175:2019+A1:2020 w sprawie wyposażenia i osprzętu do LPG; normy zharmonizowanej EN 12735-1:2016, w wyniku czego przyjęto normę zharmonizowaną EN 12735-1:2020 dotyczącą miedzi i stopów miedzi; oraz normy zharmonizowanej EN 12953-5:2002, w wyniku czego przyjęto normę zharmonizowaną EN 12953-5:2020 dotyczącą kotłów płomienicowo-płomieniówkowych. CEN dokonał również przeglądu norm zharmonizowanych EN 14276-1:2006+A1:2011 i EN 14276-2:2007+A1:2011, w wyniku czego przyjęto normy zharmonizowane EN 14276-1:2020 i EN 14276-2:2020 dotyczące urządzeń ciśnieniowych w instalacjach chłodniczych i pompach ciepła, a także normy zharmonizowanej EN ISO 15620:2000, w wyniku czego przyjęto normę zharmonizowaną EN ISO 15620:2019 dotyczącą zgrzewania.
- (4) CEN dokonał ponadto przeglądu i zmiany szeregu norm zharmonizowanych dotyczących armatury przemysłowej. Mianowicie CEN zmienił normy zharmonizowane EN ISO 16135:2006, EN ISO 16136:2006, EN ISO 16137:2006, EN ISO 16138:2006, EN ISO 16139:2006 i EN ISO 21787:2006. CEN dokonał także przeglądu normy zharmonizowanej EN 16767:2016, w wyniku czego przyjęto normę zharmonizowaną EN 16767:2020 dotyczącą armatury przemysłowej.
- (5) CEN zmienił również normy zharmonizowane EN 13480-2:2017 i EN 13480-3:2017 dotyczące rurociągów przemysłowych metalowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/68/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do udostępniania na rynku urządzeń ciśnieniowych (Dz.U. L 189 z 27.6.2014, s. 164).

⁽³⁾ Dyrektywa 97/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 maja 1997 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących urządzeń ciśnieniowych (Dz.U. L 181 z 9.7.1997, s. 1).

- (6) Komisja wraz z CEN oceniła, czy te normy dotyczące urządzeń ciśnieniowych, zmienione lub poddane przeglądowi przez CEN, są zgodne z wnioskiem M/071.
- (7) Normy dotyczące urządzeń ciśnieniowych zmienione lub poddane przeglądowi przez CEN spełniają wymagania, które mają uwzględniać i o których mowa w załączniku I do dyrektywy 2014/68/UE. Odniesienia do tych norm należy zatem opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (8) Odniesienia do zmienionych lub poddanych przeglądowi wersji norm mają zostać opublikowane dla norm: EN 12542:2010, EN 12735-1:2016, EN 12953-5:2002, EN 13175:2014, EN 13480-2:2017, EN 13480-3:2017, EN 14276-1:2006+A1:2011, EN 14276-2:2007+A1:2011, EN 16767:2016, EN ISO 15620:2000, EN ISO 16135:2006, EN ISO 16136:2006, EN ISO 16137:2006, EN ISO 16138:2006, EN ISO 16139:2006, EN ISO 21787:2006 oraz EN ISO 4126-3:2006. Należy zatem wycofać z *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* (*) odniesienia do norm EN 12542:2010, EN 12735-1:2016, EN 12953-5:2002, EN 13175:2014, EN 13480-3:2017, EN 14276-1:2006+A1:2011, EN 14276-2:2007+A1:2011, EN 16767:2016, EN ISO 15620:2000, EN ISO 16135:2006, EN ISO 16136:2006, EN ISO 16137:2006, EN ISO 16138:2006, EN ISO 16139:2006, EN ISO 21787:2006 oraz EN ISO 4126-3:2006.
- (9) Aby dać producentom wystarczająco dużo czasu na dostosowanie swoich produktów do zmienionych lub poddanych przeglądowi wersji zharmonizowanych norm dotyczących armatury przemysłowej, procedur zgrzewania, urządzeń w instalacjach chłodniczych i pompach ciepła, kotłów płomienicowo-płomieniówkowych, rurociągów przemysłowych metalowych, miedzi i stopów miedzi, wyposażenia i osprzętu do LPG oraz urządzeń zabezpieczających przed nadmiernym wzrostem ciśnienia, należy odroczyć wycofanie odniesień do tych norm.
- (10) Załącznik I do decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2019/1616 ⁽⁵⁾ zawiera wykaz odniesień do norm zharmonizowanych opracowanych na potrzeby dyrektywy 2014/68/UE. Odniesienia do norm zharmonizowanych EN ISO 4126-3:2020, EN 12542:2020, EN 12735-1:2020, EN 12953-5:2020, EN 13175:2019+A1:2020, EN 13480-3:2017, EN 13480-3:2017/A2:2020, EN 13480-3:2017/A3:2020, EN 14276-1:2020, EN 14276-2:2020, EN ISO 15620:2019, EN ISO 16135:2006, EN ISO 16135:2006/A1:2019, EN ISO 16136:2006, EN ISO 16136:2006/A1:2019, EN ISO 16137:2006, EN ISO 16137:2006/A1:2019, EN ISO 16138:2006, EN ISO 16138:2006/A1:2019, EN ISO 16139:2006, EN ISO 16139:2006/A1:2019, EN 16767:2020, EN ISO 21787:2006 oraz EN ISO 21787:2006/A1:2019 należy włączyć do tego załącznika.
- (11) Załącznik II do decyzji wykonawczej (UE) 2019/1616 zawiera wykaz odniesień do norm zharmonizowanych opracowanych na potrzeby dyrektywy 2014/68/UE, które wycofuje się z *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*. Odniesienia do norm zharmonizowanych: EN 12542:2010, EN 12735-1:2016, EN 12953-5:2002, EN 13175:2014, EN 13480-3:2017, EN 14276-1:2006+A1:2011, EN 14276-2:2007+A1:2011, EN 16767:2016, EN ISO 15620:2000, EN ISO 16135:2006, EN ISO 16136:2006, EN ISO 16137:2006, EN ISO 16138:2006, EN ISO 16139:2006, EN ISO 21787:2006 oraz EN ISO 4126-3:2006 należy włączyć do tego załącznika.
- (12) Odniesienie do normy zharmonizowanej EN 13480-2:2017 i odniesienia do zmian do niej EN 13480-2:2017/A1:2018, EN 13480-2:2017/A2:2018 oraz EN 13480-2:2017/A3:2018 są zawarte w załączniku I do decyzji wykonawczej (UE) 2019/1616. Wprowadzono dodatkową zmianę do normy EN 13480-2:2017. Należy zastąpić odpowiednią pozycję w tym załączniku, dodając odniesienia do zmiany EN 13480-2:2017/A7:2020.
- (13) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą (UE) 2019/1616.
- (14) Zgodność z normą zharmonizowaną stanowi podstawę do domniemania zgodności z odpowiednimi zasadniczymi wymaganiami określonymi w unijnym prawodawstwie harmonizacyjnym od dnia publikacji odniesienia do takiej normy w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejsza decyzja powinna zatem wejść w życie w dniu jej opublikowania,

(*) Dz.U. C 326 z 14.9.2018, s. 94.

(5) Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/1616 z dnia 27 września 2019 r. w sprawie norm zharmonizowanych dotyczących urządzeń ciśnieniowych, opracowanych na potrzeby dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/68/UE (Dz.U. L 250 z 30.9.2019, s. 95).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W załączniku I do decyzji wykonawczej (UE) 2019/1616 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

W załączniku II do decyzji wykonawczej (UE) 2019/1616 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 lutego 2021 r.

W imieniu Komisji
Ursula VON DER LEYEN
Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku I do decyzji wykonawczej (UE) 2019/1616 wprowadza się następujące zmiany:

1) pozycja 11 otrzymuje brzmienie:

Nr	Odniesienie do normy
„11.	EN 13480-2:2017 Rurociągi przemysłowe metalowe – Część 2: Materiały EN 13480-2:2017/A1:2018 EN 13480-2:2017/A2:2018 EN 13480-2:2017/A3:2018 EN 13480-2:2017/A7:2020”

2) dodaje się pozycje w brzmieniu:

Nr	Odniesienie do normy
„24.	EN ISO 4126-3:2020 Urządzenia zabezpieczające przed nadmiernym wzrostem ciśnienia – Część 3: Kombinacja zaworu bezpieczeństwa i urządzenia zabezpieczającego z płytą bezpieczeństwa (ISO 4126-3:2020)
25.	EN 12542:2020 Wypożyczenie i osprzęt do LPG – Stalowe spawane stacjonarne zbiorniki walcowe, produkowane seryjnie, do magazynowania skroplonego gazu węglowodorowego (LPG), o pojemności nie większej niż 13 m ³ – Projektowanie i wytwarzanie
26.	EN 12735-1:2020 Miedź i stopy miedzi – Rury okrągłe bez szwu stosowane w instalacjach klimatyzacyjnych i chłodniczych – Część 1: Rury do instalacji rurowych
27.	EN 12953-5:2020 Kotły płomieniowo-płomieniówkowe – Część 5: Badania podczas wytwarzania, sporządzanie dokumentacji i znakowanie części ciśnieniowych kotłów
28.	EN 13175:2019 +A1:2020 Wypożyczenie i osprzęt do LPG – Specyfikacja i badania zaworów i osprzętu zbiorników ciśnieniowych do skroplonego gazu węglowodorowego (LPG)
29.	EN 13480-3:2017 Rurociągi przemysłowe metalowe – Część 3: Projektowanie i obliczenia EN 13480-3:2017/A2:2020 EN 13480-3:2017/A3:2020
30.	EN 14276-1:2020 Urządzenia ciśnieniowe w instalacjach chłodniczych i pompach ciepła – Część 1: Zbiorniki – Wymagania ogólne
31.	EN 14276-2:2020 Urządzenia ciśnieniowe w instalacjach chłodniczych i pompach ciepła – Część 2: Przewody rurowe – Wymagania ogólne
32.	EN ISO 15620:2019 Zgrzewanie – Zgrzewanie tarciove metali (ISO 15620:2019)
33.	EN ISO 16135:2006 Armatura przemysłowa – Kurki kulowe z tworzyw termoplastycznych (ISO 16135:2006) EN ISO 16135:2006/A1:2019

34.	EN ISO 16136:2006 Armatura przemysłowa – Przepustnice z tworzyw termoplastycznych (ISO 16136:2006) EN ISO 16136:2006/A1:2019
35.	EN ISO 16137:2006 Armatura przemysłowa – Zawory zwrotne z tworzyw termoplastycznych (ISO 16137:2006) EN ISO 16137:2006/A1:2019
36.	EN ISO 16138:2006 Armatura przemysłowa – Zawory membranowe z tworzyw termoplastycznych (ISO 16138:2006) EN ISO 16138:2006/A1:2019
37.	EN ISO 16139:2006 Armatura przemysłowa – Zasuwy z tworzyw termoplastycznych (ISO 16139:2006) EN ISO 16139:2006/A1:2019
38.	EN 16767:2020 Armatura przemysłowa – Armatura zwrotna metalowa
39.	EN ISO 21787:2006 Armatura przemysłowa – Zawory z tworzyw termoplastycznych (ISO 21787:2006) EN ISO 21787:2006/A1:2019”

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku II do decyzji wykonawczej (UE) 2019/1616 dodaje się pozycje w brzmieniu:

Nr	Odniesienie do normy	Data wycofania
„22.	EN 12542:2010 Sprzęt do skroplonego gazu węglowodorowego (LPG) i wyposażenie dodatkowe – Stacjonarne spawane stalowe zbiorniki walcowe, produkowane seryjnie, do skroplonego gazu węglowodorowego (LPG), o pojemności nie większej niż 13 m ³ – Projektowanie i wytwarzanie	10 sierpnia 2022 r.
23.	EN 12735-1:2016 Miedź i stopy miedzi – Rury miedziane okrągłe bez szwu stosowane w instalacjach klimatyzacyjnych i chłodniczych – Część 1: Rury do instalacji rurowych	10 sierpnia 2022 r.
24.	EN 12953-5:2002 Kotły płomienicowo-płomieniówkowe – Część 5: Badania podczas wytwarzania, sporządzanie dokumentacji i znakowanie części ciśnieniowych kotłów	10 sierpnia 2022 r.
25.	EN 13175:2014 Wyposażenie i osprzęt do LPG – Specyfikacja i badania zaworów i osprzętu zbiorników ciśnieniowych do skroplonego gazu węglowodorowego (LPG)	10 sierpnia 2022 r.
26.	EN 13480-3:2017 Rurociągi przemysłowe metalowe – Część 3: Projektowanie i obliczenia	10 sierpnia 2022 r.
27.	EN 14276-1:2006 +A1:2011 Urządzenia ciśnieniowe w instalacjach ziemnych i pompach ciepła – Część 1: Zbiorniki – Wymagania ogólne	10 sierpnia 2022 r.
28.	EN 14276-2:2007 +A1:2011 Urządzenia ciśnieniowe w instalacjach ziemnych i pompach ciepła – Część 2: Przewody rurowe – Wymagania ogólne	10 sierpnia 2022 r.
29.	EN 16767:2016 Armatura przemysłowa – Armatura zwrotna stalowa i żeliwna	10 sierpnia 2022 r.
30.	EN ISO 15620:2000 Zgrzewanie – Zgrzewanie tarciove metali (ISO 15620:2000)	10 sierpnia 2022 r.
31.	EN ISO 16135:2006 Armatura przemysłowa – Kurki kulowe z tworzyw termoplastycznych (ISO 16135:2006)	10 sierpnia 2022 r.
32.	EN ISO 16136:2006 Armatura przemysłowa – Przepustnice z tworzyw termoplastycznych (ISO 16136:2006)	10 sierpnia 2022 r.
33.	EN ISO 16137:2006 Armatura przemysłowa – Zawory zwrotne z tworzyw termoplastycznych (ISO 16137:2006)	10 sierpnia 2022 r.
34.	EN ISO 16138:2006 Armatura przemysłowa – Zawory membranowe z tworzyw termoplastycznych (ISO 16138:2006)	10 sierpnia 2022 r.

35.	EN ISO 16139:2006 Armatura przemysłowa – Zasuwy z tworzyw termoplastycznych (ISO 16139:2006)	10 sierpnia 2022 r.
36.	EN ISO 21787:2006 Armatura przemysłowa – Zawory z tworzyw termoplastycznych (ISO 21787:2006)	10 sierpnia 2022 r.
37.	EN ISO 4126-3:2006 Urządzenia zabezpieczające przed nadmiernym wzrostem ciśnienia – Część 3: Kombinacja zaworu bezpieczeństwa i urządzenia zabezpieczającego z płytką bezpieczeństwa (ISO 4126-3:2006)	10 sierpnia 2022 r.”

REGULAMINY WEWNĘTRZNE

REGULAMIN WEWNĘTRZNY EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO

Styczeń 2021 r.

PREAMBUŁA

1. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) jest przedstawicielem różnych środowisk społeczno-gospodarczych zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego. Jest on instytucjonalnym organem doradczym utworzonym na mocy traktatu rzymskiego w roku 1957.
2. Funkcja doradcza Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego pozwala jego członkom, a w ten sposób również reprezentowanym przez nich organizacjom, brać udział w procesie decyzyjnym Unii Europejskiej. Konfrontacje sprzecznych nieraz opinii i dialog prowadzony przez członków Komitetu angażują nie tylko tradycyjnych partnerów społecznych, tj. pracodawców (Grupa I) i pracowników (Grupa II), ale również przedstawicieli wszystkich innych społeczno-zawodowych grup interesu (Grupa III). Fachowa wiedza, dialog i poszukiwanie zbieżności mogą poprawić jakość i wiarygodność procesu decyzyjnego Unii Europejskiej, gdyż polepszają jego zrozumienie i akceptację przez obywateli Europy oraz zwiększają jego przejrzystość, która jest niezbędna dla demokracji.
3. W ramach instytucjonalnych struktur europejskich Komitet pełni szczególną rolę: jest zasadniczym forum przedstawicielskim i dyskusyjnym zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego i uprzywilejowanym miejscem wymiany poglądów między nim a instytucjami Unii Europejskiej.
4. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny, jako że jest jednocześnie miejscem debat i konsultacji, zwiększa wiarygodność demokratycznego procesu budowania Unii Europejskiej, łącznie z umacnianiem stosunków między UE a grupami społeczno-gospodarczymi z państw trzecich. W ten sposób przyczynia się do rozwoju prawdziwej tożsamości europejskiej.
5. W celu jak najlepszego wypełniania swoich obowiązków Komitet, działając zgodnie z art. 260 akapit drugi Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, przyjął 17 lipca 2002 r. swój regulamin wewnętrzny ⁽¹⁾.
6. Ostatnią wersję niniejszego regulaminu wewnętrznego Komitet przyjął na sesji plenarnej w dniu 28 stycznia 2021 r.

TYTUŁ I

ORGANIZACJA KOMITETU

Rozdział I

UKONSTYTUOWANIE SIĘ KOMITETU

Artykuł 1

1. Kadencja Komitetu trwa pięć lat.
2. Pierwsze posiedzenie Komitetu nowej pięcioletniej kadencji zostaje zwołane przez najstarszego członka i odbywa się najpóźniej 25 dni roboczych po dacie decyzji Rady o nominacji większości członków Komitetu.
3. Członków Komitetu nie wiążą żadne instrukcje. Są w pełni niezależni w wykonywaniu swoich funkcji, w ogólnym interesie Unii.

⁽¹⁾ Regulamin ten zmieniano 27 lutego 2003 r., 31 marca 2004 r., 5 lipca 2006 r., 12 marca 2008 r., 14 lipca 2010 r. i 20 lutego 2019 r.

4. Podczas sprawowania funkcji oraz podczas podróży do i z miejsca obrad członkowie korzystają z przywilejów i immunitetów określonych w Protokole w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej, a mianowicie ze swobody przemieszczania się, nietykalności osobistej i immunitetu.

5. Komitet zapewnia we wszystkich swoich strategiach politycznych poszanowanie zasady równości płci oraz zasady niedyskryminacji, zapisanych w prawie Unii Europejskiej. Dokłada wszelkich starań, by we wszystkich organach Komitetu odsetek kobiet był większy niż ich odsetek w Zgromadzeniu. Prezydium podsumowuje zmiany w proporcjach między mężczyznami i kobietami i w stosownych przypadkach przyjmuje konkretne zalecenia. Na zakończenie połowy kadencji przedkłada się Prezydium sprawozdanie zawierające ocenę zaistniałych zmian.

Artykuł 2

1. W skład Komitetu wchodzi następujące organy: Zgromadzenie, Prezydium, Przewodniczący i sekcje.
2. Komitet dzieli się na trzy Grupy, których skład i rola są określone w art. 30.

Artykuł 3

1. Komitet uznaje i przyjmuje następujące symbole Unii Europejskiej:
 - a) flagę przedstawiającą krąg 12 złotych gwiazd na niebieskim tle,
 - b) hymn pochodzący z „Ody do radości” z IX Symfonii Ludwiga van Beethovena,
 - c) dewizę brzmiącą: „Zjednoczona w różnorodności”.
2. Komitet obchodzi Dzień Europy 9 maja.
3. Flaga wywieszona jest we wszystkich budynkach Komitetu i wciągana na maszt z okazji oficjalnych wydarzeń.
4. Hymn odgrywany jest przed każdą sesją inaugurującą nową kadencję oraz na innych uroczystych posiedzeniach, szczególnie po to, aby powitać szefów państw lub rządów albo uhonorować nowych członków przyjętych w następstwie rozszerzenia.

Rozdział II

PREZYDIUM

Artykuł 4

1. Wybór członków Prezydium powinien przebiegać z zachowaniem równowagi ogólnej i geograficznej między Grupami oraz tak, aby każde państwo członkowskie było reprezentowane przynajmniej przez jednego członka, a co najwyżej przez trzech. Grupy negocjują i ustalają propozycję składu Prezydium, która jest przedstawiana Zgromadzeniu.

W skład Prezydium wchodzi:

- a) Przewodniczący i obaj wiceprzewodniczący,
 - b) trzech przewodniczący Grup, wybrani zgodnie z przepisami art. 30,
 - c) przewodniczący sekcji,
 - d) członkowie w zmiennej liczbie, nieprzekraczającej liczby państw członkowskich.
2. Przewodniczący jest wybierany na przemian spośród członków trzech Grup.

3. Przewodniczący i wiceprzewodniczący nie mogą zostać ponownie wybrani na kolejną kadencję. Przez okres dwóch i pół roku następujących po wygaśnięciu jego mandatu Przewodniczący nie może być członkiem Prezydium jako wiceprzewodniczący ani przewodniczący Grupy lub sekcji.
4. Wiceprzewodniczący są wybierani spośród członków pozostałych dwóch Grup, do których nie należy Przewodniczący.

Artykuł 5

1. Podczas pierwszego posiedzenia, odbywającego się zgodnie z art. 1, Komitet pod przewodnictwem najstarszego członka – przewodniczącego seniora, wybiera spośród swoich członków Przewodniczącego, dwóch wiceprzewodniczących, przewodniczących sekcji i pozostałych członków Prezydium, innych niż przewodniczący Grup, na okres dwóch i pół roku od daty ustanowienia Komitetu.
2. Podczas obrad odbywających się pod kierownictwem przewodniczącego seniora mogą być rozpatrywane wyłącznie sprawy dotyczące tych wyborów.

Artykuł 6

Posiedzenie, na którym dokonuje się wyboru Prezydium Komitetu na ostatnie dwa i pół roku bieżącego pięcioletniego okresu, jest zwoływane przez ustępującego Przewodniczącego. Posiedzenie to odbywa się pod kierownictwem ustępującego Przewodniczącego na początku sesji w miesiącu, w którym wygasa mandat pierwszego Prezydium.

Artykuł 7

1. Komitet może utworzyć komisję przygotowawczą, w której skład wchodzi po jednym przedstawicielu każdego państwa członkowskiego, odpowiedzialną za zebranie kandydatur i przedstawienie Zgromadzeniu listy kandydatów, z należytym uwzględnieniem art. 4.
2. Działając zgodnie z przepisami niniejszego artykułu, Komitet podejmuje decyzję w sprawie listy lub list kandydatów na Przewodniczącego i do Prezydium.
3. Członków Prezydium innych niż przewodniczący Grup Komitet wybiera zgodnie z procedurą głosowania na listy, przeprowadzając w razie potrzeby więcej niż jedno głosowanie.
4. Pod głosowanie poddane zostają tylko pełne listy kandydatów sporządzone zgodnie z przepisami art. 4; do list powinny zostać załączone oświadczenia wszystkich kandydatów o zgodzie na kandydowanie.
5. Na członków Prezydium są wybierani kandydaci z listy, która otrzymała największą liczbę głosów, a zarazem co najmniej jedną czwartą ważnie oddanych głosów.
6. Następnie Zgromadzenie zwykłą większością głosów wybiera Przewodniczącego Komitetu i wiceprzewodniczących.
7. Komitet zwykłą większością głosów wybiera następnie przewodniczących sekcji.
8. Na koniec Komitet głosuje nad całym składem Prezydium. Skład zostaje zatwierdzony, gdy uzyska przynajmniej dwie trzecie wszystkich ważnie oddanych głosów.

Artykuł 8

W wypadku gdy członek Prezydium nie jest zdolny do sprawowania swojego mandatu lub w wypadkach przewidzianych w art. 75 ust. 2, jego zastąpienie odbywa się zgodnie z art. 7 i obejmuje pozostały okres kadencji. Zgromadzenie wybiera zastępcę poprzez głosowanie, na podstawie propozycji zgłoszonej przez zainteresowaną Grupę.

Artykuł 9

1. Prezydium jest zwoływane przez przewodniczącego, działającego z urzędu lub na wniosek dziesięciu członków.

2. Sporządza się protokół każdego posiedzenia Prezydium. Protokół jest przedstawiany Prezydium do zatwierdzenia.
3. Prezydium ustala swoje własne zasady proceduralne.
4. Prezydium określa organizację i procedury wewnętrzne Komitetu. Przyjmuje przepisy wykonawcze do regulaminu wewnętrznego po konsultacji z Grupami.
5. Prezydium i Przewodniczący wykonują swoje uprawnienia budżetowe i finansowe określone w rozporządzeniu finansowym mającym zastosowanie do budżetu Unii, a także określone w regulaminie wewnętrznym Komitetu.
6. Prezydium określa przepisy wykonawcze dotyczące kosztów podróży i pobytu członków, ich zastępców wyznaczonych na mocy art. 21, delegatów i ich zastępców wyznaczonych na mocy art. 27 oraz ekspertów wyznaczonych na mocy art. 26, zgodnie z przepisami procedury budżetowej i finansowej.
7. Prezydium ponosi odpowiedzialność polityczną za ogólne kierowanie Komitetem. Zapewnia w szczególności, że działania Komitetu, jego organów i personelu będą zgodne z rolą powierzoną mu jako instytucji
8. Prezydium jest odpowiedzialne za prawidłowe korzystanie z zasobów ludzkich, budżetowych i technicznych w wykonywaniu zadań powierzonych Komitetowi w traktacie. Prezydium bierze udział m.in. w procedurze budżetowej i organizacji sekretariatu.
9. Prezydium może wyłaniać ze swojego składu grupy ad hoc w celu zbadania wszelkich spraw leżących w zakresie jego kompetencji. W pracach tych grup mogą uczestniczyć inni członkowie, z wyjątkiem przypadku, gdy chodzi o kwestie dotyczące mianowania urzędników.
10. Co sześć miesięcy Prezydium analizuje dalsze losy opinii wydanych przez Komitet, opierając się na raporcie sporządzonym w tym celu.
11. Na wniosek członka lub sekretarza generalnego Prezydium dokonuje wykładni regulaminu wewnętrznego i jego przepisów wykonawczych. Jego wnioski są wiążące, z zastrzeżeniem prawa odwołania się do Zgromadzenia, które rozstrzyga jako ostateczna instancja.
12. W okresie odnowienia składu Komitetu na koniec pięcioletniej kadencji ustępujące Prezydium prowadzi sprawy bieżące do czasu odbycia się pierwszego posiedzenia nowego Komitetu. W wyjątkowych wypadkach Prezydium może powierzyć członkowi ustępującego Komitetu wykonywanie zadań – doraźnych lub przewidzianych do zakończenia w określonym terminie – wymagających szczególnej wiedzy specjalistycznej.

Artykuł 10

W ramach współpracy międzyinstytucjonalnej Prezydium może upoważnić Przewodniczącego do zawierania umów o współpracy z instytucjami i innymi organami Unii Europejskiej.

Artykuł 11

1. Zostaje powołana Komisja Spraw Finansowych i Budżetowych (CAF), której zadaniem jest doradzanie Prezydium i Przewodniczącemu oraz przygotowywanie wszystkich projektów decyzji, które mają zostać przyjęte przez Prezydium w kwestiach finansowych i budżetowych lub organizacyjnych.

2. Komisję Spraw Finansowych i Budżetowych kieruje jeden z dwóch wiceprzewodniczących Komitetu.

Składa się ona z dwunastu członków powoływanych przez Prezydium na podstawie propozycji Grup.

3. Komisja Spraw Finansowych i Budżetowych opracowuje propozycję budżetu Komitetu, którą przedkłada Prezydium do zatwierdzenia, zapewnia prawidłowe wykonanie budżetu oraz czuwa nad wypełnianiem obowiązków sprawozdawczych.

Komisja Spraw Finansowych i Budżetowych doradza:

- we wszelkich istotnych sprawach, które mogą zagrozić należytemu zarządzaniu środkami lub osiągnięciu wyznaczonych celów, zwłaszcza odnośnie do prognozowanego wykorzystania wspomnianych środków,
- w sprawie wykonania bieżącego budżetu, przesunięcia środków, wpływu planów zatrudnienia na budżet, środków na administrację, działań dotyczących projektów związanych z nieruchomościami, przy czym komisja ta ocenia aktualną sytuację i proponuje działania na przyszłość,
- w kwestii nadzorowania procesu udzielania absolutorium, w ścisłej współpracy z sekretarzem generalnym oraz ze sprawozdawcą Parlamentu Europejskiego.

4. Budżet Komitetu jest zgodny z zasadami jednolitości i rzetelności budżetowej, jednoroczności, równowagi, jednostki rozliczeniowej, uniwersalności, specyfikacji, należytego zarządzania finansami oraz przejrzystości.

5. Prezydium może przekazać Komisji Spraw Finansowych i Budżetowych inne uprawnienia odnośnie do określonych dodatkowych spraw.

6. Komisja Spraw Finansowych i Budżetowych przyjmuje swoje decyzje zgodnie ze swoimi wewnętrznymi zasadami działania, które powinny obejmować następujące postanowienia:

- a) propozycje, które przyjęła jednomyślnie, przedkładane są do zatwierdzenia przez Prezydium w trybie bez debaty;
- b) propozycje, które przyjęła zwykłą większością głosów lub odmowy ich przyjęcia należy uzasadnić, by mogły zostać następnie rozpatrzone przez Prezydium.

7. Komisja Spraw Finansowych i Budżetowych przedkłada Prezydium sprawozdanie roczne.

8. Przewodniczący Komisji Spraw Finansowych i Budżetowych przewodniczy delegacji odpowiedzialnej za negocjacje z władzami budżetowymi Unii Europejskiej i składa Prezydium sprawozdanie z ich przebiegu.

9. Sekretariat dostarcza Komisji Spraw Finansowych i Budżetowych wszelkich informacji, jakich potrzebuje ona do wykonywania swojego obowiązku doradzania Prezydium i Przewodniczącemu Komitetu.

Artykuł 12

1. Powołana zostaje Komisja Komunikacji (COCOM), odpowiedzialna za niezbędne stymulowanie strategii komunikacyjnej Komitetu i jej monitorowanie. Do jej zadań należy doradzanie Prezydium i Przewodniczącemu Komitetu.

2. Komisją Komunikacji kieruje jeden z dwóch wiceprzewodniczących Komitetu. Składa się ona z dwunastu członków powoływanych przez Prezydium na podstawie propozycji Grup.

3. Komisja Komunikacji koordynuje działania struktur odpowiedzialnych za komunikację, za kontakty z prasą i mediami oraz za sprawy kulturalne, by zapewnić zgodność tych działań z przyjętą strategią EKES-u i jego programami.

4. Komisja Komunikacji przedkłada Prezydium sprawozdanie roczne z działalności, dotyczące m.in. realizacji jej zadań, jak również program działań na następny rok.

Rozdział III

KIEROWNICTWO I PRZEWODNICZĄCY

Artykuł 13

1. W skład kierownictwa wchodzi Przewodniczący i dwóch wiceprzewodniczących.

2. Kierownictwo Komitetu spotyka się z przewodniczącymi Grup w celu przygotowania prac Prezydium i Zgromadzenia. Do udziału w tych spotkaniach mogą być zapraszani przewodniczący sekcji.
3. W celu ustalenia programu prac Komitetu i dokonania oceny ich przebiegu kierownictwo Komitetu spotyka się z przewodniczącymi Grup i sekcji przynajmniej dwa razy do roku.

Artykuł 14

1. Całością prac Komitetu i jego organów kieruje Przewodniczący, zgodnie z traktatem i z niniejszym regulaminem wewnętrznym. Przewodniczący ma wszelkie uprawnienia niezbędne do tego, by wdrażać decyzje Komitetu lub zadbać o ich wdrażanie oraz by zapewnić odpowiednie funkcjonowanie Komitetu.
2. Przewodniczący stale włącza wiceprzewodniczących do swoich działań; może im powierzać określone zadania lub przekazywać uprawnienia leżące w jego kompetencjach.
3. Przewodniczący może na konkretny czas powierzyć określone zadania sekretarzowi generalnemu.
4. Przewodniczący reprezentuje Komitet. Może przekazać te uprawnienia reprezentacyjne jednemu z wiceprzewodniczących lub, w razie potrzeby, jednemu z członków.
5. Przewodniczący składa Komitetowi sprawozdanie z działań i środków podjętych w imieniu Komitetu w okresie między sesjami plenarnymi. Sprawozdaniu temu nie towarzyszy debata.
6. Po swoim wyborze Przewodniczący przedstawia na sesji plenarnej swój program pracy na czas trwania kadencji. Przedstawia także bilans dokonań na koniec swojej kadencji.

Te dwa wystąpienia mogą być przedmiotem debaty Zgromadzenia.

Artykuł 15

Dwaj wiceprzewodniczący pełnią odpowiednio funkcje przewodniczącego Komisji Spraw Finansowych i Budżetowych i przewodniczącego Komisji Komunikacji. Sprawując te funkcje, podlegają Przewodniczącemu Komitetu.

Artykuł 16

1. W skład poszerzonego kierownictwa wchodzi Przewodniczący i dwóch wiceprzewodniczących Komitetu oraz przewodniczący Grup.
2. Zadania poszerzonego kierownictwa są następujące:
 - a) przygotowywanie i ułatwianie prac Prezydium i Zgromadzenia;
 - b) ułatwianie podejmowania niezbędnych decyzji w sprawach pilnych lub w wyjątkowych okolicznościach.

W tym kontekście do udziału w posiedzeniach poszerzonego kierownictwa mogą być zapraszani przewodniczący sekcji i komisji konsultacyjnych oraz inne osoby.

3. Poszerzone kierownictwo odbywa przynajmniej dwa razy w roku posiedzenia z udziałem przewodniczących sekcji i komisji konsultacyjnych w celu przygotowania programu prac Komitetu i oceny jego wykonania.

Rozdział IV

SEKCJE

Artykuł 17

1. Komitet powołuje sześć sekcji. Zgromadzenie Plenarne może jednak, na wniosek Prezydium, powołać inne sekcje w dziedzinach objętych traktatami.

2. Po każdym następującym co pięć lat odnowieniu składu Komitet powołuje sekcje na sesji inauguracyjnej.
3. Lista i kompetencje sekcji mogą być ponownie przeanalizowane przy okazji każdego następującego co pięć lat odnowienia składu Komitetu.

Artykuł 18

1. Liczbę członków sekcji określa Komitet na wniosek Prezydium.
2. Z wyjątkiem Przewodniczącego, każdy członek Komitetu musi być członkiem przynajmniej jednej sekcji.
3. Żaden członek nie może należeć do więcej niż dwóch sekcji, chyba że pochodzi z państwa członkowskiego mającego w Komitecie dziewięciu lub mniej członków. Nikt nie może jednak należeć do więcej niż trzech sekcji.
4. Członkowie sekcji są mianowani przez Komitet na okres dwóch i pół roku, który jest odnawialny.
5. Zastąpienie jednego z członków sekcji odbywa się na tych samych zasadach co jego nominacja.

Artykuł 19

1. W skład prezydium sekcji, wybieranego na okres dwóch i pół roku, wchodzi dwunastu członków, w tym przewodniczący i trzech wiceprzewodniczących, po jednym z każdej Grupy.
2. Przewodniczący sekcji i pozostali członkowie ich prezydiów wybierani są przez Komitet.
3. Przewodniczący i inni członkowie prezydium sekcji mogą zostać ponownie wybrani na to samo stanowisko.
4. Przewodnictwo trzech sekcji zmienia się rotacyjnie między Grupami co dwa i pół roku. Ta sama Grupa nie może sprawować kierownictwa danej sekcji dłużej niż przez pięć kolejnych lat.

Artykuł 20

1. Zadaniem sekcji jest przyjmowanie opinii lub raportów informacyjnych w powierzonych im sprawach, zgodnie z art. 37 niniejszego regulaminu.
2. W celu rozpatrzenia powierzonych im spraw sekcje mogą utworzyć grupę analityczną lub redakcyjną albo wyznaczyć samodzielne sprawozdawcę.
3. Decyzje o wyznaczeniu sprawozdawców i – ewentualnie – współsprawozdawców oraz o składzie grupy analitycznej i redakcyjnej podejmowane są na podstawie propozycji Grup.
4. Aby umożliwić szybkie rozpoczęcie funkcjonowania grup analitycznych, przewodniczący sekcji podejmują odpowiednie działania w celu rozpoczęcia prac, opierając się na porozumieniu wszystkich trzech przewodniczących Grup w sprawie propozycji wyznaczenia sprawozdawców i ewentualnych współsprawozdawców oraz w sprawie składu grup analitycznych lub redakcyjnych.
5. Sprawozdawca zobowiązany jest monitorować – w razie potrzeby z pomocą swojego eksperta – losy opinii po jej przyjęciu na sesji plenarnej. W realizacji tego zadania wspiera go sekretariat danej sekcji. Sekcja specjalistyczna jest informowana o wynikach tej pracy.
6. Grupy analityczne nie mogą stać się stałymi strukturami, poza wyjątkowymi przypadkami, dopuszczonymi uprzednio przez Prezydium w ramach danego okresu dwóch i pół roku.

Artykuł 21

1. W razie przeszkód uniemożliwiających członkowi Komitetu pełnienie zadań, może on być reprezentowany przez swojego zastępcę podczas prac przygotowawczych.
2. Zastępcy nigdy nie mają prawa do głosowania.
3. W przypadku gdy dany członek pełni funkcję przewodniczącego sekcji specjalistycznej lub grupy analitycznej, członka prezydium sekcji specjalistycznej lub sprawozdawcy, nie może on być reprezentowany przez swojego zastępcę w wykonywaniu tych obowiązków.
4. Nazwisko i kompetencje wybranego zastępcy przekazywane są Prezydium Komitetu do akceptacji.
5. Podczas prac przygotowawczych zastępca wykonuje te same obowiązki, które pełni zastępowany przez niego członek, i podlega tym samym przepisom, jeśli chodzi o koszty podróży i pobytu.

Rozdział V

PODKOMITETY I SPRAWOZDAWCA GENERALNY

Artykuł 22

1. Z inicjatywy Prezydium Komitet może w wyjątkowych przypadkach powoływać podkomitety mające za zadanie przygotowanie – najpierw do przedłożenia Prezydium, a następnie pod obrady Zgromadzenia – projektu opinii lub projektu raportu informacyjnego w sprawach o charakterze ściśle przekrojowym i ogólnym.
2. W okresie między sesjami plenarnymi Prezydium może powoływać podkomitety pod warunkiem ich późniejszego zatwierdzenia przez Komitet. Podkomitet może zostać powołany do rozpatrzenia tylko jednej sprawy. Zostaje automatycznie rozwiązany w momencie, kiedy Komitet przeprowadzi głosowanie nad przygotowanym przez niego projektem opinii lub projektem raportu informacyjnego.
3. Jeśli problem należy do zakresu kompetencji paru sekcji, w skład podkomitetu wchodzi członkowie danych sekcji.
4. Przepisy odnoszące się do sekcji stosuje się analogicznie do podkomitetów.

Artykuł 23

Szczególnie w wypadku wniosków o wydanie opinii dotyczących kwestii drugorzędnych albo pilnych Komitet może wyznaczyć sprawozdawcę generalnego, który samodzielnie zdaje sprawę Zgromadzeniu, a opinia nie jest uprzednio rozpatrywana przez sekcję.

Rozdział VI

CENTRA MONITOROWANIA, WYSŁUCHANIA, EKSPERCI

Artykuł 24

1. Komitet może tworzyć centra monitorowania, jeżeli natura, zakres i stopień złożoności podejmowanego tematu wymaga szczególnej elastyczności stosowanych metod pracy, procedur i instrumentów.
2. Utworzenie centrum monitorowania podlega decyzji Zgromadzenia Plenarnego, które zatwierdza decyzję Prezydium podjętą wcześniej na podstawie propozycji jednej z Grup lub sekcji.
3. W decyzji o utworzeniu centrum monitorowania należy określić jego cel, strukturę, skład i okres działania.

4. Centra monitorowania mogą przygotowywać roczne dokumenty informacyjne na temat stosowania klauzul horyzontalnych traktatu (społecznej, środowiskowej i dotyczącej ochrony konsumentów) oraz ich wpływu na różne kierunki polityki Unii Europejskiej. Na mocy decyzji Zgromadzenia sprawozdania te mogą być przekazywane Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji.

5. Każde centrum monitorowania działa pod patronatem i nadzorem sekcji.

Artykuł 25

Jeżeli waga określonej kwestii uzasadnia takie postępowanie, poszczególne organy i struktury robocze Komitetu mogą zorganizować wysłuchanie z udziałem zaproszonych znawców przedmiotu. Jeżeli przybycie tych osób wiąże się z dodatkowymi kosztami, dany organ musi uprzednio wystąpić o zgodę Prezydium i przedłożyć mu program określający elementy danej kwestii, które jego zdaniem wymagają pomocy zewnętrznej.

Artykuł 26

1. W razie potrzeby, w celu przygotowania określonych prac przewodniczący Grup mogą – na wniosek sprawozdawców i/lub współsprawozdawców – powoływać ekspertów.

2. Przewodniczący Grup mogą również powoływać ekspertów z ramienia Grup.

3. Eksperci uczestniczą w pracach przygotowawczych na tych samych zasadach co członkowie, jeśli chodzi o koszty podróży i pobytu.

4. W razie potrzeby eksperci z ramienia sprawozdawców lub współsprawozdawców mogą na ich wniosek brać udział w posiedzeniach sekcji lub komisji konsultacyjnych, na których omawiane są opinie lub raporty informacyjne, do których sporządzenia ich powołano.

Przewodniczący danej sekcji lub komisji konsultacyjnej musi uprzednio wyrazić na to zgodę.

5. Eksperci nie reprezentują Komitetu i nie mają prawa wypowiadać się w jego imieniu.

6. Na ekspertów nie mogą być powoływani członkowie Komitetu.

Ich zastępcy mogą być powoływani na ekspertów, pod warunkiem tymczasowego zawieszenia mandatu zastępcy członka.

Delegaci komisji konsultacyjnych mogą być powoływani jedynie na ekspertów z ramienia Grupy, która ich wyznaczyła, lub z ramienia sprawozdawcy należącego do tej Grupy.

Rozdział VII

KOMISJE KONSULTACYJNE

Artykuł 27

1. Komitet może powoływać komisje konsultacyjne. Składają się one z członków Komitetu i delegatów reprezentujących zorganizowane społeczeństwo obywatelskie, wywodzących się ze środowisk, które Komitet chciałby włączyć do swoich prac.

2. Komisje takie powoływane są decyzją Zgromadzenia Plenarnego, które zatwierdza decyzję podjętą przez Prezydium. W decyzji o utworzeniu tych komisji należy określić ich cel, strukturę, skład, okres i zasady działania.

3. Zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu może zostać utworzona Komisja Konsultacyjna ds. Przemian w Przemysle (CCMI), złożona z członków Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i delegatów organizacji reprezentujących różne sektory społeczno-gospodarcze i społeczeństwo obywatelskie, których dotyczą przemiany w przemyśle. Przewodniczącą tej komisji jest członkiem Prezydium Komitetu, któremu co dwa i pół roku składa sprawozdanie z działań CCMI. Jest

on wybierany spośród członków Prezydium, o których mowa w art. 4 ust. 1 lit. d) niniejszego regulaminu wewnętrznego. Delegaci i ich zastępcy uczestniczący w pracach przygotowawczych mają prawo do zwrotu kosztów podróży i pobytu na tych samych zasadach co członkowie.

Rozdział VIII

DIALOG Z ORGANIZACJAMI SPOŁECZNO-GOSPODARCZYMI UNII EUROPEJSKIEJ I PAŃSTW TRZECICH

Artykuł 28

1. Z inicjatywy Prezydium Komitet może utrzymywać zorganizowane kontakty z radami społeczno-gospodarczymi i podobnymi instytucjami oraz z organizacjami społeczno-gospodarczymi społeczeństwa obywatelskiego Unii Europejskiej i państw trzecich.
2. Podobnie Komitet prowadzi działania mające na celu wsparcie tworzenia rad społeczno-gospodarczych lub podobnych instytucji w krajach, w których one jeszcze nie istnieją.

Artykuł 29

1. Na wniosek Prezydium Komitet może powołać delegacje w celu utrzymywania kontaktów z różnymi grupami społeczno-gospodarczymi zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego państw lub związków państw spoza Unii Europejskiej.
2. Współpraca Komitetu z partnerami ze zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego krajów kandydujących odbywa się w formie wspólnych komitetów konsultacyjnych, jeśli zostały one powołane przez rady stowarzyszenia. Jeśli nie, współpraca ta toczy się w grupach kontaktowych.
3. Wspólne komitety konsultacyjne i grupy kontaktowe sporządzają raporty i deklaracje, które mogą być przekazywane przez Komitet właściwym instytucjom i zainteresowanym podmiotom.

Rozdział IX

GRUPY

Artykuł 30

1. Komitet składa się z trzech Grup członków reprezentujących odpowiednio pracodawców, pracowników i inne społeczno-gospodarcze podmioty zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego.
2. Grupy wybierają swoich przewodniczących i wiceprzewodniczących. Uczestniczą w przygotowywaniu, organizacji i koordynacji prac Komitetu i jego organów, Biorą udział w informowaniu Komitetu i jego organów. Każda z Grup posiada sekretariat.
3. Grupy zgłaszają Zgromadzeniu propozycje kandydatów na Przewodniczącego i wiceprzewodniczących Komitetu w związku z wyborami, o których mowa w art. 7 ust. 6, przestrzegając zasady równości płci określonej przez instytucje Unii Europejskiej.
4. Przewodniczący Grup są członkami Prezydium Komitetu, zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. b).
5. Przewodniczący Grup wspierają kierownictwo Komitetu w kształtowaniu różnych dziedzin polityki oraz, w razie potrzeby, w monitorowaniu wydatków.
6. Przewodniczący Grup spotykają się z kierownictwem Komitetu, by wnieść swój wkład w przygotowanie prac Prezydium i Zgromadzenia.
7. Grupy przedstawiają Zgromadzeniu propozycje dotyczące wyboru przewodniczących sekcji, zgodnie z art. 7 ust. 7, oraz prezydiów sekcji, zgodnie z art. 19.

8. Grupy przygotowują propozycje składu Komisji Spraw Finansowych i Budżetowych, powoływanej przez Prezydium zgodnie z art. 11 ust. 1.
9. Grupy przygotowują propozycje składu centrów monitorowania i komisji konsultacyjnych, powoływanych przez Zgromadzenie na podstawie odpowiednio art. 24 i 27.
10. Grupy przygotowują propozycje składu delegacji i wspólnych komitetów konsultacyjnych na podstawie art. 29 odpowiednio ust. 1 i 2.
11. Grupy przygotowują propozycje kandydatur na sprawozdawców i propozycje składu grup analitycznych i redakcyjnych, powoływanych przez sekcje zgodnie z art. 20 ust. 3.
12. Stosując ust. 7–11 niniejszego artykułu, Grupy uwzględniają reprezentowane w Komitecie państwa członkowskie, różne dziedziny życia społeczno-gospodarczego, kompetencje i zasady właściwego zarządzania.
13. Członkowie mogą dobrowolnie wstąpić do jednej z Grup, pod warunkiem że ich prawo do przystąpienia do danej Grupy zostanie potwierdzone przez jej członków. Członek może należeć tylko do jednej Grupy jednocześnie.
14. Sekretariat Generalny zapewnia członkom, którzy nie należą do żadnej z Grup, wsparcie materialne i techniczne konieczne do sprawowania przez nich mandatu. Ich udział w grupach analitycznych i innych wewnętrznych organach jest przedmiotem decyzji Przewodniczącego Komitetu po konsultacji z Grupami.

Rozdział X

KATEGORIE

Artykuł 31

1. Członkowie Komitetu mogą dobrowolnie tworzyć Kategorie reprezentujące różne społeczno-gospodarcze grupy interesu zorganizowanego społeczeństwa obywatelskiego Unii Europejskiej.
2. Kategoria może się składać z członków trzech Grup Komitetu. Członek może należeć tylko do jednej Kategorii jednocześnie.
3. Utworzenie Kategorii podlega zatwierdzeniu przez Prezydium, które informuje o tym Zgromadzenie.
4. W decyzji Prezydium zatwierdzającej utworzenie Kategorii określa się cel, strukturę, skład, okres i zasady działania tej Kategorii.

Prezydium może następnie zmienić lub odwołać tę decyzję.

Do utworzenia Kategorii wymagana jest minimalna liczba dziesięciu członków.

TYTUŁ II

FUNKCJONOWANIE KOMITETU

Rozdział I

ZASIĘGANIE OPINII KOMITETU

Artykuł 32

1. Komitet jest zwoływany przez Przewodniczącego w celu przyjęcia opinii, o które zwraca się Parlament Europejski, Rada lub Komisja.
2. Komitet jest zwoływany przez Przewodniczącego na wniosek Prezydium i za zgodą większości członków w celu wydania z własnej inicjatywy opinii we wszystkich sprawach dotyczących Unii Europejskiej, dziedzin jej polityki i możliwości ich rozwoju.

Artykuł 33

1. Wnioski o wydanie opinii, o których mowa w art. 32 ust. 1, są kierowane do Przewodniczącego Komitetu. We współpracy z Prezydium Przewodniczący organizuje prace Komitetu, w miarę możliwości uwzględniając terminy określone we wniosku o wydanie opinii.
2. Prezydium ustala porządek priorytetów związany z rozpatrywaniem opinii; w tym celu dzieli opinie na kategorie.
3. Sekcje opracowują propozycję dotyczącą przydzielenia opinii do jednej z trzech wymienionych poniżej kategorii. Formułują wstępne wskazówki dotyczące wielkości grupy analitycznej. Po ustaleniach między kierownictwem Komitetu a przewodniczącymi Grup propozycja zostaje przedłożona Prezydium do decyzji. W szczególnych przypadkach przewodniczący Grup mogą zaproponować zmianę wielkości grupy analitycznej. Prezydium na następnym posiedzeniu zatwierdza tę nową propozycję i ustala ostateczną wielkość grupy analitycznej.

Trzy kategorie są zdefiniowane według następujących kryteriów:

Kategoria A (wnioski dotyczące kwestii uznanych za priorytetowe). Kategoria ta obejmuje:

- wszystkie wnioski o opinie rozpoznawcze (Parlamentu Europejskiego, przyszłych prezydencji Rady, Komisji),
- wszystkie przyjęte propozycje opinii z inicjatywy własnej,
- określone wnioski obligatoryjne lub fakultatywne.

Opinie te opracowywane są w grupach analitycznych różnej wielkości (6, 9, 12, 15, 18, 21 lub 24 członków) dysponujących odpowiednimi środkami.

Kategoria B (wnioski – obligatoryjne lub fakultatywne – dotyczące kwestii drugorzędnych albo pilnych)

Opinie te są opracowywane zazwyczaj przez samodzielnego sprawozdawcę lub sprawozdawcę generalnego. W wyjątkowych wypadkach, na podstawie decyzji Prezydium, wniosek kategorii B może być przedmiotem prac grupy redakcyjnej składającej się z trzech członków (kategoria „B+”). Decyzję o liczbie posiedzeń i języków roboczych podejmuje Prezydium.

Kategoria C (wnioski – obligatoryjne lub fakultatywne – mające charakter czysto techniczny).

W przypadku takich wniosków opracowywana jest opinia według standardowego wzorca, którą Prezydium przedkłada Zgromadzeniu. Procedura ta nie wymaga wyznaczenia sprawozdawcy ani analizy przez sekcję, lecz przewiduje wyłącznie przyjęcie lub odrzucenie na sesji plenarnej. Na sesji plenarnej Zgromadzenie jest proszone najpierw o przyjęcie lub odrzucenie propozycji rozpatrzenia danego wniosku według wspomnianej procedury, a następnie o głosowanie w sprawie przyjęcia lub odrzucenia opinii standardowej.

4. W kwestiach o charakterze pilnym zastosowanie mają przepisy art. 63 niniejszego regulaminu wewnętrznego.

Artykuł 34

Na wniosek Prezydium Zgromadzenie może podjąć decyzję o opracowaniu raportu informacyjnego w celu zbadania wszelkich kwestii dotyczących dziedzin polityki Unii Europejskiej i możliwości ich rozwoju.

Artykuł 35

Na wniosek sekcji, jednej z Grup lub jednej trzeciej swoich członków Komitet może wydawać rezolucje w aktualnych sprawach, przyjmowane przez Zgromadzenie zgodnie z art. 61 ust. 2. W porządku obrad Zgromadzenia projekty rezolucji traktowane są priorytetowo.

Artykuł 36

1. Prezydium może regulować w drodze decyzji ogólnych i zatwierdzać na mocy decyzji szczegółowych działania bezpośrednio lub pośrednio związane z pełnieniem przez Komitet jego funkcji doradczej, w szczególności:
 - tworzenie przez Komitet forów, platform i innych tematycznych struktur konsultacji, ustalanie ich składu i zarządzanie nimi przez Komitet, a także formę udziału Komitetu i jego członków w strukturach, które tworzą lub w których uczestniczą inne instytucje unijne,
 - opracowywanie lub zlecanie badań oraz ich publikację,
 - organizowanie wizyt roboczych i wydarzeń wyjazdowych,
 - ocenę strategii politycznych dokonywaną na mocy decyzji Prezydium lub na wniosek instytucji UE, w szczególności w formie opinii lub raportów informacyjnych w rozumieniu niniejszego regulaminu; „ocena strategii politycznych” oznacza ocenę ex post, która dotyczy polityki lub ustawodawstwa, których wdrażanie jest już w toku. Jej celem jest przedstawienie ocen i dezyderatów organizacji reprezentowanych w Komitecie.
2. Opracowując własne oceny ex post (raporty informacyjne), EKES prezentuje poglądy organizacji społeczeństwa obywatelskiego na temat wpływu polityki UE. Ocena ex post ma charakter jakościowy i ukierunkowany. W jej toku uwzględnia się skutki społeczne, gospodarcze i środowiskowe.
3. O udziale członków w pracach organów zewnętrznych decyduje Prezydium. Udział ten jest regularnie monitorowany i oceniany. Reprezentacja członków w organach zewnętrznych opiera się na równowadze i jest rotacyjna.

Rozdział II

ORGANIZACJA PRAC

A. PRACE SEKCJI

Artykuł 37

1. W celu sporządzenia opinii lub raportu informacyjnego Prezydium Komitetu wyznacza, zgodnie z art. 9 ust. 4, sekcję właściwą do przygotowania odpowiednich prac. Jeżeli temat wyraźnie należy do kompetencji danej sekcji, wyznacza ją Przewodniczący, który powiadamia o tym Prezydium.
 2. Jeżeli wyznaczona sekcja właściwa do przygotowania opinii pragnie poznać stanowisko Komisji Konsultacyjnej ds. Przemian w Przemśle (CCMI) lub jeżeli CCMI pragnie zabrać głos na temat opinii przydzielonej danej sekcji, Prezydium Komitetu może upoważnić CCMI do sporządzenia opinii uzupełniającej w sprawie jednej lub kilku kwestii będących przedmiotem wniosku o wydanie opinii. Prezydium może także podjąć taką decyzję z inicjatywy własnej. Prezydium organizuje pracę Komitetu w taki sposób, aby CCMI mogła przygotować swoją opinię w terminie pozwalającym na uwzględnienie jej przez sekcję.
- Sekcja pozostaje odpowiedzialna za referowanie spraw Komitetowi. Jednakże powinna ona dodatkowo załączyć do swojej opinii opinię uzupełniającą Komisji Konsultacyjnej ds. Przemian w Przemśle.
3. Przewodniczący Komitetu powiadamia przewodniczącego danej sekcji o podjętej decyzji oraz o terminie, w którym sekcja powinna zakończyć swoje prace.
 4. Informuje on członków Komitetu o przekazaniu sprawy do sekcji specjalistycznej i o terminie, w którym temat zostanie wpisany do porządku obrad sesji plenarnej.

Artykuł 38

Za zgodą Prezydium Przewodniczący może zezwolić sekcji na zorganizowanie wspólnego posiedzenia z komisją Parlamentu Europejskiego lub Komitetu Regionów

Artykuł 39

Sekcje, którym powierzono daną sprawę na zasadach przewidzianych w niniejszym regulaminie wewnętrznym, zwoływane są przez swoich przewodniczących.

Artykuł 40

1. Posiedzenia sekcji są przygotowywane przez przewodniczących sekcji w porozumieniu z prezydium sekcji.
2. Posiedzenia prowadzi przewodniczący sekcji lub, pod jego nieobecność, jeden z wiceprzewodniczących.

Artykuł 41

1. Posiedzenie sekcji jest prawomocne, jeżeli ponad połowa członków jest obecna lub reprezentowana.
2. Jeżeli kworum nie zostało osiągnięte, przewodniczący zamyka posiedzenie i tego samego dnia podejmuje decyzję o zwołaniu nowego posiedzenia w terminie i trybie, które uzna za stosowne. To nowe posiedzenie jest prawomocne bez względu na liczbę obecnych lub reprezentowanych członków.

Artykuł 42

Sekcja przyjmuje opinię na podstawie projektu opinii przedłożonego przez sprawozdawcę i, jeśli zajdzie taka potrzeba, przez współsprawozdawcę.

Artykuł 43

1. Opinia sekcji zawiera tylko teksty przyjęte przez nią zgodnie z trybem postępowania określonym w art. 61 niniejszego regulaminu wewnętrznego.
2. Do opinii załącza się teksty odrzuconych poprawek wraz z wynikiem głosowania, jeżeli uzyskały one przynajmniej jedną czwartą oddanych głosów.

Artykuł 44

Opinię sekcji, wraz z dokumentami załączonymi zgodnie z art. 43, przewodniczący sekcji przekazuje Przewodniczącemu Komitetu, po czym w możliwie krótkim terminie Prezydium przedkłada ją Komitetowi. Dokumenty te są udostępniane członkom Komitetu z odpowiednim wyprzedzeniem.

Artykuł 45

Na każdym posiedzeniu sekcji sporządza się skrócony protokół. Przedkłada się go do zatwierdzenia sekcji.

Artykuł 46

W porozumieniu z Prezydium lub – jeśli zajdzie taka potrzeba – ze Zgromadzeniem Przewodniczący może zwrócić się do sekcji o ponowne rozpatrzenie sprawy, jeśli uzna, że nie przestrzegano przepisów niniejszego regulaminu wewnętrznego dotyczących trybu sporządzania opinii lub że konieczne jest przeprowadzenie dodatkowych analiz.

Artykuł 47

1. Bez uszczerbku dla przepisów art. 20 ust. 2, prace przygotowawcze sekcji są z reguły prowadzone w ramach grupy analitycznej.

2. Sprawozdawca, wspierany przez swojego eksperta oraz ewentualnie jednego lub kilku współsprawozdawców, bada sprawę, uwzględnia wyrażone poglądy i sporządza na tej podstawie projekt opinii, który jest przekazywany przewodniczącemu sekcji.
3. Grupy analityczne nie przeprowadzają głosowań.

B. OBRADY SESJI PLENARNEJ

Artykuł 48

Zgromadzenie złożone ze wszystkich członków Komitetu zbiera się na sesjach plenarnych.

Artykuł 49

1. Sesje przygotowywane są przez Przewodniczącego w porozumieniu z Prezydium. W celu organizacji obrad, Prezydium zbiera się przed każdą sesją, a także podczas sesji, o ile zajdzie taka potrzeba.
2. Prezydium może dla każdej opinii ustalić czas trwania dyskusji ogólnej na sesji plenarnej.

Artykuł 50

1. Przynajmniej piętnaście dni przed otwarciem danej sesji projekt porządku obrad, przyjęty przez Prezydium na podstawie propozycji kierownictwa i we współpracy z przewodniczącymi Grup, wysyłany jest przez Przewodniczącego Komitetu do każdego członka Komitetu oraz do Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji.
2. Projekt porządku obrad jest przedkładany do zatwierdzenia przez Zgromadzenie po otwarciu każdej sesji. Po przyjęciu porządku obrad jego poszczególne punkty muszą być rozpatrywane na posiedzeniu, na które zostały zaplanowane. Niezbędne do dyskusji podczas obrad Komitetu dokumenty udostępniane są członkom zgodnie z art. 44.

Artykuł 51

1. Obrady Komitetu są prawomocne, jeżeli ponad połowa jego członków jest obecna lub reprezentowana.
2. Jeżeli kworum nie zostało osiągnięte, Przewodniczący zamyka posiedzenie i zwołuje w terminie, który uzna za stosowny, lecz w czasie tej samej sesji, nowe posiedzenie, które jest prawomocne bez względu na liczbę obecnych lub reprezentowanych członków.

Artykuł 52

W chwili przyjmowania porządku obrad Przewodniczący zapowiada, w razie potrzeby, dyskusję na tematy bieżące.

Artykuł 53

Komitet może zmienić projekt porządku obrad w celu rozpatrzenia projektów rezolucji zgłoszonych zgodnie z procedurą określoną w art. 35.

Artykuł 54

1. Przewodniczący otwiera posiedzenie, prowadzi debaty i czuwa nad przestrzeganiem regulaminu. Wspierają go wiceprzewodniczący.
2. W przypadku nieobecności Przewodniczącego, zastępują go wiceprzewodniczący. W przypadku nieobecności wiceprzewodniczących zastępstwo pełni najstarszy członek Prezydium.

3. Komitet obraduje na podstawie prac sekcji właściwej do przedstawienia Zgromadzeniu sprawozdania w danej sprawie.

4. Jeżeli tekst został przyjęty przez sekcję przy mniej niż pięciu głosach przeciw, Prezydium może zaproponować jego włączenie do porządku sesji plenarnej w ramach trybu bez debaty.

Procedura ta nie ma zastosowania, jeżeli:

- co najmniej dwudziestu pięciu członków wyrazi sprzeciw,
- do tekstu zgłoszone zostaną poprawki do rozpatrzenia na sesji plenarnej,
- dana sekcja podejmie decyzję o przeprowadzeniu debaty nad danym tekstem na sesji plenarnej.

5. Jeżeli dokument nie uzyska większości głosów Zgromadzenia, przewodniczący może za zgodą Zgromadzenia odesłać go do właściwej sekcji do ponownego rozpatrzenia lub może wyznaczyć sprawozdawcę generalnego, który na tej samej lub innej sesji przedstawi nowy projekt dokumentu.

Artykuł 55

1. Poprawki muszą mieć formę pisemną, powinny zostać należycie uzasadnione, podpisane przez autorów i złożone w sekretariacie przed otwarciem sesji.

2. W celu zapewnienia właściwej organizacji prac Zgromadzenia Prezydium określa zasady zgłaszania poprawek.

3. Komitet zezwala jednak na złożenie poprawek przed otwarciem danego posiedzenia, jeżeli są one podpisane przez co najmniej dwudziestu pięciu członków.

4. W poprawkach należy wskazać, do której części tekstu się odnoszą, oraz zamieścić krótkie uzasadnienie. Poprawki powtarzalne pod względem treści i formy rozpatrywane są łącznie.

5. Z zasady Zgromadzenie wysłuchuje tylko autora proponowanej poprawki, jego oponenta i sprawozdawcy.

6. W trakcie rozpatrywania poprawki sprawozdawca może za zgodą jej autora ustnie przedstawić propozycje kompromisowe. W takim wypadku Zgromadzenie głosuje tylko nad propozycją kompromisową.

7. W stosownych wypadkach Przewodniczący Komitetu, w porozumieniu z przewodniczącym i sprawozdawcą właściwej sekcji, może zaproponować Komitetowi taki sposób postępowania z poprawkami, który zapewni spójność ostatecznego tekstu.

Artykuł 56

1. Poprawkę lub poprawki, które wyrażają stanowisko zasadniczo odmienne od tego, które przedstawiono w opinii sekcji lub komisji konsultacyjnej, traktuje się jako kontropinię. Kontropinia powinna być krótka i zwięzła, a także powinna stanowić zamkniętą całość, tj. obejmować wnioski i wyjaśnienie.

2. Grupy mogą wnieść do Prezydium o zakwalifikowanie jednej poprawki lub większej liczby poprawek jako kontropinii.

3. Prezydium podejmuje decyzję po konsultacji z przewodniczącym danej sekcji lub komisji konsultacyjnej.

4. Po zakwalifikowaniu jednej poprawki lub większej liczby poprawek jako kontropinii, Prezydium może postanowić o odesłaniu opinii wraz z kontropinią do danej sekcji lub komisji konsultacyjnej w celu ponownego rozpatrzenia, o ile pozwala na to termin wyznaczony na przyjęcie opinii.

5. Jeżeli poprawka nie została zgłoszona w porę, aby Prezydium mogło zająć stanowisko w sprawie jej zakwalifikowania jako kontropinii, decyzję tę, wraz z decyzją w sprawie ewentualnego odesłania opinii do danego organu, podejmuje Zgromadzenie na wniosek poszerzonego kierownictwa, po konsultacji z przewodniczącym danego organu.

6. Jeśli – w przypadku, o którym mowa w ust. 5 – sprawa nie zostaje odesłana do ponownego rozpatrzenia przez dany organ lub proponowany tekst nie zostaje zakwalifikowany jako kontropinia, wtedy Zgromadzenie Plenarne głosuje w sprawie zgłoszonych poprawek w taki sam sposób, jak w przypadku poprawek składanych przez Grupy.

7. Jeśli kontropinia uzyska na posiedzeniu plenarnym większość głosów, zostaje przyjęta.

Aby zdecydować, czy pierwotny tekst ma zostać dołączony do przyjętej opinii, przeprowadza się nowe głosowanie. Pierwotny tekst zostaje dołączony do nowego tekstu, jeśli uzyska poparcie co najmniej jednej czwartej oddanych głosów.

8. Jeżeli kontropinia nie uzyska większości, lecz uzyska poparcie co najmniej jednej czwartej oddanych głosów, dołącza się ją do pierwotnej opinii.

Artykuł 57

1. Z własnej inicjatywy albo na wniosek członka Przewodniczący może zwrócić się do Komitetu o decyzję w sprawie ograniczenia czasu wypowiedzi i liczby mówców, zawieszenia obrad lub zamknięcia debaty. Po zamknięciu debaty żaden członek nie może zabrać głosu, chyba że w celu udzielenia wyjaśnień w sprawie głosowania; wyjaśnienia takie następują po głosowaniu i nie mogą przekroczyć czasu wystąpienia przyznanego przez przewodniczącego.

2. Członek Komitetu może w każdej chwili poprosić o dopuszczenie do głosu i uzyskać taką możliwość w drodze pierwszeństwa w celu przedstawienia wniosku formalnego.

Artykuł 58

1. Na każdej sesji plenarnej sporządza się protokół obrad. Dokument taki przedkładany jest Komitetowi do zatwierdzenia.

2. Ostateczną wersję protokołu podpisują Przewodniczący i sekretarz generalny Komitetu.

Artykuł 59

1. Oprócz informacji o podstawie prawnej opinia Komitetu zawiera uzasadnienie i poglądy Komitetu na całokształt problemu.

2. Wyniki głosowania nad całością tekstu przedstawione są w proceduralnej części opinii. Jeżeli głosowanie miało charakter imienny, wymienia się nazwiska głosujących.

3. W załączniku do opinii zamieszcza się ponadto tekst i uzasadnienie poprawek odrzuconych na sesji plenarnej wraz z wynikiem głosowania, jeśli poprawki te uzyskały przynajmniej jedną czwartą oddanych głosów. Warunek ten dotyczy również kontropinii.

4. W załączniku do opinii Komitetu zamieszcza się także – wraz z wynikiem głosowania – tekst opinii sekcji odrzucony na korzyść poprawek przyjętych przez Zgromadzenie, pod warunkiem że uzyskał on przynajmniej jedną czwartą oddanych głosów.

5. Jeżeli jedna z Grup, utworzonych w Komitecie zgodnie z art. 30, lub jedna z Kategorii działalności społeczno-gospodarczej, utworzonych zgodnie z art. 31, zajmuje inne, acz jednolite stanowisko w sprawie rozpatrywanej przez Zgromadzenie, to po głosowaniu imiennym zamykającym dyskusję na ten temat, jej stanowisko może zostać streszczone w krótkim oświadczeniu, które zostanie załączone do opinii.

Artykuł 60

1. Opinie przyjęte przez Komitet oraz protokół sesji plenarnej przekazywane są Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji.
2. Opinie przyjęte przez Komitet mogą być przesłane do każdej innej zainteresowanej instytucji lub zainteresowanego organu.

TYTUŁ III

PRZEPISY OGÓLNE

Rozdział I

TRYB GŁOSOWANIA*Artykuł 61*

1. Głosy ważnie oddane to głosy za albo przeciw bądź wstrzymanie się od głosu.
2. O ile niniejszy regulamin wewnętrzny nie stanowi inaczej, dokumenty lub decyzje Komitetu i jego organów przyjmowane są większością oddanych głosów, z uwzględnieniem głosów za lub przeciw.
3. Głosowanie przyjmuje postać głosowania jawnego, imiennego bądź tajnego.
4. Głosowanie w sprawie rezolucji, poprawki, kontropinii, całego tekstu opinii lub jakiegokolwiek innego dokumentu jest imienne, jeśli z takim wnioskiem wystąpi jedna czwarta obecnych lub reprezentowanych członków.
5. Wybory na poszczególne stanowiska reprezentacyjne odbywają się zawsze w drodze głosowania tajnego. W innych przypadkach głosowanie tajne wymaga wniosku większości obecnych lub reprezentowanych członków.
6. Jeżeli podczas głosowania występuje równość głosów za i przeciw, głos rozstrzygający należy do przewodniczącego obrad.
7. Przyjęcie poprawki przez sprawozdawcę nie stanowi powodu, by nie przystępować do głosowania nad tą poprawką.

Rozdział II

TRYB PILNY*Artykuł 62*

1. W wypadku gdy pilny charakter sprawy wynika z terminu, jaki Parlament Europejski Rada lub Komisja wyznaczyły Komitetowi na przedstawienie opinii, może zostać zastosowany tryb pilny, jeżeli Przewodniczący uzna, że jest on niezbędny do tego, by Komitet mógł przyjąć opinię w odpowiednim czasie.
2. W wypadku gdy sprawa jest pilna dla Komitetu, Przewodniczący może bez uprzedniego porozumienia z Prezydium poczynić wszelkie niezbędne kroki w celu zapewnienia odpowiedniego przebiegu prac Komitetu. Informuje on członków Prezydium o podjętych działaniach.
3. Decyzje podjęte w ten sposób przez Przewodniczącego przedkładane są Komitetowi do zatwierdzenia na następnej sesji.

Artykuł 63

1. Jeżeli pilny charakter sprawy wynika z terminu wyznaczonego sekcji na sporządzenie opinii, to jej przewodniczący za zgodą wszystkich trzech przewodniczących Grup organizuje jej prace w drodze odstąpienia od przepisów niniejszego regulaminu wewnętrznego w zakresie organizacji prac sekcji.

2. Sekcja na kolejnym posiedzeniu zatwierdza działania podjęte przez jej przewodniczącego.

Rozdział III

NIEOBECNOŚĆ I ZASTĘPSTWO

Artykuł 64

1. Każdy członek Komitetu, który nie może wziąć udziału w posiedzeniu, będąc o nim należycie powiadomiony, musi wcześniej poinformować o tym odpowiedniego przewodniczącego.
2. Jeżeli członek Komitetu był nieobecny na więcej niż trzech kolejnych sesjach plenarnych bez zastępstwa i bez żadnego powodu uznanego za ważny, Przewodniczący może, po naradzie z Prezydium i po wezwaniu tego członka do złożenia wyjaśnień dotyczących jego nieobecności, zwrócić się do Rady z wnioskiem o podjęcie decyzji w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia jego mandatu.
3. Jeżeli członek sekcji był nieobecny na więcej niż trzech kolejnych posiedzeniach sekcji bez zastępstwa i bez podania powodu uznanego za ważny, przewodniczący tej sekcji może, po wezwaniu członka do złożenia wyjaśnień dotyczących jego nieobecności, zwrócić się do niego z prośbą o rezygnację z członkostwa w sekcji na rzecz innego członka i powiadamia o tym Prezydium Komitetu.

Artykuł 65

1. Każdy członek Komitetu, który nie może uczestniczyć w sesji lub posiedzeniu sekcji, może – po powiadomieniu odpowiedniego przewodniczącego – udzielić na piśmie pełnomocnictwa do głosowania innemu członkowi Komitetu lub sekcji.
2. Każdy członek może otrzymać pełnomocnictwo na sesję plenarną lub na posiedzenie sekcji tylko od jednego członka.

Artykuł 66

1. Każdy członek Komitetu, który nie może uczestniczyć w posiedzeniu, będąc o nim należycie powiadomiony, może – po pisemnym poinformowaniu odpowiedniego przewodniczącego, bezpośrednio lub za pośrednictwem sekretariatu swojej Grupy – być reprezentowany przez innego członka. Możliwość ta nie dotyczy posiedzeń Prezydium Komitetu i posiedzeń Komisji Spraw Finansowych i Budżetowych.
2. Upoważnienie do reprezentowania jest ważne tylko i wyłącznie na posiedzenie, na które zostało udzielone.
3. Ponadto w momencie ustanawiania składu grupy analitycznej każdy jej członek może wystąpić o to, by zastąpił go inny członek Komitetu. Zastępstwo takie, ważne w odniesieniu do określonej sprawy i na cały czas trwania prac sekcji nad tą sprawą, nie może zostać odwołane. W wypadku gdy prace grupy analitycznej wykraczają poza okres kadencji dwuipół- lub pięcioletniej, zastępstwo takie jest ważne tylko do końca kadencji, w trakcie której zostało ustanowione.

Rozdział IV

PUBLIKACJA I ROZPOWSZECZNIANIE TEKSTÓW KOMITETU

Artykuł 67

1. Komitet publikuje swoje opinie w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z procedurą przyjętą przez Radę i Komisję po konsultacji z Prezydium Komitetu.
2. Skład Komitetu, jego Prezydium i sekcji, jak i wszystkie zmiany w ich składzie są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* i na stronie internetowej Komitetu.

Artykuł 68

1. Komitet zapewnia jawność swoich decyzji zgodnie z art. 1 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej.
2. Sekretarz generalny odpowiada za podjęcie koniecznych kroków gwarantujących publiczny dostęp do odpowiednich dokumentów.
3. Każdy obywatel Unii Europejskiej może zwrócić się do Komitetu z pismem w jednym z języków urzędowych i otrzymać odpowiedź w tym samym języku, zgodnie z art. 24 akapit czwarty Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Artykuł 69

1. Sesje plenarne Komitetu i posiedzenia sekcji są jawne.
2. Niektóre debaty, niedotyczące prac konsultacyjnych, mogą zostać uznane decyzją Komitetu za poufne na wniosek zainteresowanej instytucji lub organu albo na wniosek Prezydium.
3. Inne posiedzenia nie są jawne. W uzasadnionych przypadkach, pozostawionych do uznania przewodniczącego obrad, mogą w nich jednak brać udział inne osoby w charakterze obserwatorów.

Artykuł 70

1. Członkowie instytucji europejskich mogą brać udział w posiedzeniach Komitetu i jego organów oraz zabierać głos.
2. Członkowie innych organów i upoważnieni urzędnicy instytucji i innych organów mogą, na zaproszenie przewodniczącego posiedzenia, uczestniczyć w posiedzeniach, zabierać głos lub udzielać odpowiedzi.

Rozdział V

TYTUŁY, PRZYWILEJE, IMMUNITETY I STATUT CZŁONKÓW, KWESTORZY*Artykuł 71*

1. Członkowie Komitetu noszą tytuł członków Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego.
2. Do członków Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego stosują się postanowienia rozdziału IV art. 10 dołączonego do traktatów Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej.

Artykuł 72

1. Statut członków określa status, prawa i obowiązki członków Komitetu, jak również zasady regulujące ich działalność i ich stosunki z instytucją i jej służbami.

Artykuł 73

1. Kodeks postępowania, który ma taką samą moc prawną jak niniejszy regulamin wewnętrzny i jest do niego dołączony jako załącznik, określa normy i zasady mające zastosowanie do członków Komitetu, delegatów komisji konsultacyjnych, zastępców i ekspertów.
2. Kodeks postępowania ustanawia Komisję Etyki. Określa również procedurę i środki stosowane w razie naruszenia norm i zasad.
3. Nieprzestrzeganie norm i zasad określonych w kodeksie postępowania może prowadzić do zastosowania środków w nim ustanowionych.

Artykuł 74

1. Na wniosek Prezydium Zgromadzenie wybiera na każdy okres dwóch i pół roku trzech członków Komitetu w celu utworzenia grupy kwestorów.
2. Funkcja kwestora nie może być łączona z funkcją członka następujących organów:
 - Prezydium Komitetu,
 - Komisja Spraw Finansowych i Budżetowych (CAF),
 - Komitet Audytu,
 - Komisja Etyki.
3. Kwestorzy wykonują następujące funkcje:
 - a) monitorowanie statutu członków i zapewnienie jego prawidłowego wykonywania;
 - b) sporządzanie propozycji, które mają udoskonalić i ulepszyć statut członków;
 - c) popieranie i podejmowanie odpowiednich inicjatyw w celu rozwiania ewentualnych wątpliwości lub rozwiązania ewentualnych konfliktów wynikających ze stosowania statutu członków;
 - d) pośredniczenie w stosunkach między członkami Komitetu a Sekretariatem Generalnym w sprawach dotyczących stosowania statutu członków.

*Rozdział VI***WYGAŚNIĘCIE MANDATU CZŁONKÓW, NIEDOPUSZCZALNE ŁĄCZENIE FUNKCJI***Artykuł 75*

1. Mandat członków Komitetu wygasa z upływem okresu pięcioletniego określonego przez Radę w momencie odnowienia składu Komitetu.
2. Kadencja członka Komitetu kończy się w wyniku złożenia rezygnacji, utraty mandatu, śmierci, siły wyższej lub zaistnienia niedopuszczalnego łączenia funkcji.
3. Funkcja członka Komitetu nie może być łączona z funkcją członka rządu, parlamentu, instytucji Unii Europejskiej, Komitetu Regionów, Rady Dyrektorów Europejskiego Banku Inwestycyjnego ani ze stanowiskiem czynnego urzędnika lub innego pracownika Unii Europejskiej.
4. Zawiadomienie o złożeniu rezygnacji jest przesyłane na piśmie Przewodniczącemu.
5. Okoliczności utraty mandatu określa art. 64 ust. 2 niniejszego regulaminu wewnętrznego. W takim przypadku Rada, jeśli podejmie decyzję w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia mandatu członka, rozpoczyna procedurę powołania następcy.
6. W przypadku złożenia rezygnacji, śmierci, siły wyższej lub zaistnienia niedopuszczalnego łączenia funkcji, Przewodniczący powiadamia Radę, która stwierdza wakat i rozpoczyna procedurę powołania następcy. Jednakże w przypadku złożenia rezygnacji składający ją członek, o ile nie wskaże inaczej, pełni swoją funkcję do dnia, w którym mianowanie jego następcy staje się skuteczne.
7. We wszystkich przypadkach przewidzianych w ust. 2 niniejszego artykułu następca jest mianowany na pozostały okres kadencji.

Artykuł 76

1. Na wniosek Prezydium, przyjęty głosami co najmniej trzech czwartych członków Prezydium, do Zgromadzenia można zgłosić wniosek o uchwalenie wotum nieufności wobec Przewodniczącego z poważnych i właściwie potwierdzonych powodów.

W takim wypadku wniosek ten jest wpisywany jako punkt pierwszy porządku obrad następnej sesji plenarnej.

2. Zgromadzenie podejmuje decyzję w tej sprawie w drodze tajnego głosowania i bez możliwości udzielania upoważnienia do głosowania, po wysłuchaniu, w kolejności, po jednym członku z każdej Grupy, członków kierownictwa, którzy chcą zabrać głos, a także, na zakończenie, Przewodniczącego.

Wniosek uznaje się za przyjęty, jeżeli zgłasza go większość trzech czwartych członków Komitetu obecnych na sali. W przeciwnym razie wniosek uznaje się za odrzucony.

3. W przypadku przyjęcia wniosku o wotum nieufności Zgromadzenie natychmiast przystępuje do zastąpienia Przewodniczącego przez jednego z członków jego Grupy.

W tym celu Zgromadzeniu przewodniczy czasowo wiceprzewodniczący Komitetu z Grupy, która ma objąć przewodnictwo EKES-u w następnym okresie.

4. Jeżeli Zgromadzenie nie może natychmiast przystąpić do tej wymiany, jego prace zostają zawieszone w celu umożliwienia Grupom przygotowania wniosku, a Zgromadzenie zostaje ponownie zwołane – o ile to możliwe, tego samego dnia – przez osobę, która sprawuje jego tymczasowe przewodnictwo.

5. Członek zastępujący Przewodniczącego, pochodzący z tej samej Grupy, pełni funkcję do końca pierwotnie przewidzianej kadencji.

Rozdział VII

ADMINISTRACJA KOMITETU

Artykuł 77

1. Komitet jest wspomagany przez sekretariat kierowany przez sekretarza generalnego, który pełni swoje obowiązki pod kierownictwem Przewodniczącego, reprezentującego Prezydium.
2. Sekretarz generalny uczestniczy z głosem doradczym w posiedzeniach Prezydium, które protokołuje.
3. Uroczyście zobowiązuje się przed Prezydium wypełniać swoje funkcje bezstronnie i sumiennie.
4. Zapewnia realizację decyzji podjętych przez Zgromadzenie, Prezydium i Przewodniczącego zgodnie z niniejszym regulaminem i sporządza co trzy miesiące pisemny raport dla Przewodniczącego dotyczący kryteriów i zasad wdrażania przyjętych lub przewidywanych w celu rozwiązania problemów administracyjnych lub organizacyjnych oraz kwestii kadrowych.
5. Sekretarz generalny może przekazywać swoje uprawnienia w zakresie określonym przez Przewodniczącego.
6. Prezydium, na podstawie propozycji sekretarza generalnego, określa strukturę organizacyjną Sekretariatu Generalnego, zapewniającą funkcjonowanie Komitetu i jego organów oraz pomoc członkom Komitetu w wykonywaniu ich funkcji, w szczególności w organizowaniu posiedzeń i przygotowywaniu opinii.
7. Uprawnienia powierzone sekretarzowi generalnemu na podstawie przekazania uprawnień Przewodniczącego mają charakter tymczasowy: ich ważność upływa najpóźniej wraz z końcem kadencji Przewodniczącego.

Artykuł 78

W celu mianowania sekretarza generalnego stosuje się następującą procedurę:

1. Prezydium:
 - decyduje o statusie sekretarza generalnego (urzędnik czy pracownik na czas określony), powołuje komisję redakcyjną złożoną z trzech członków, a następnie przyjmuje ogłoszenie o naborze,
 - powołuje komisję rekrutacyjną złożoną z sześciu członków Komitetu i wyznacza termin, w jakim komisja ta ma mu przedstawić wyniki swoich prac.

2. Komisja rekrutacyjna ma za zadanie rozpatrzenie kandydatur, przeprowadzenie rozmów, sporządzenie raportu (wraz z uzasadnieniem) przedstawiającego uszeregowanie kandydatów w preferowanej kolejności, stosownie do ich kompetencji, zgodnie z procedurą i kryteriami określonymi w ogłoszeniu o naborze, jak również ma za zadanie zaproponowanie kandydata lub listy kandydatów na to stanowisko.
3. Prowadząc swoje prace, komisja rekrutacyjna zachowuje pełną niezależność, bezstronność i poufność oraz opiera się na kryteriach określonych przez Prezydium podczas powoływania tejże komisji.

Komisję rekrutacyjną wspomagają odpowiednie służby sekretariatu EKES-u. W razie potrzeby może ona skorzystać z pomocy ekspertów zewnętrznych.

4. Prezydium podejmuje ostateczną decyzję, biorąc pod uwagę raport komisji rekrutacyjnej, w drodze głosowania, obejmującego w razie potrzeby kilka tur.

Kandydat, który otrzymał w pierwszej turze głosy ponad połowy liczby członków Prezydium, z uwzględnieniem członków nieobecnych, zostaje mianowany bez potrzeby przeprowadzania drugiej tury.

Jeśli w pierwszej turze żaden z kandydatów nie spełni tego warunku, Prezydium przystępuje do drugiej tury głosowania z udziałem dwóch kandydatów, którzy otrzymali największą liczbę głosów. Mianowany zostaje kandydat, który w drugiej turze uzyskał największą liczbę głosów członków obecnych na sali.

W przypadku uzyskania równej liczby głosów, co powoduje, że nie można zakwalifikować jedynie dwóch kandydatów po pierwszej turze głosowania lub nie można mianować sekretarza generalnego po zakończeniu drugiej tury, zwołuje się w najbliższym możliwym terminie nowe posiedzenie Prezydium w celu mianowania sekretarza generalnego.

Artykuł 79

1. Wszystkie uprawnienia nadane przez regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej organowi powołującemu oraz przez warunki zatrudnienia innych pracowników organowi upoważnionemu do zawierania umów o pracę wykonywane są w przypadku sekretarza generalnego przez Prezydium.

2. Uprawnienia nadane przez regulamin pracowniczy Unii Europejskiej organowi powołującemu wykonywane są:

- w przypadku zastępców sekretarza generalnego i dyrektorów – przez Prezydium na wniosek sekretarza generalnego, w zakresie stosowania artykułów 29, 30, 31, 40, 41, 49, 50, 51, 78 i art. 90 ust. 1 regulaminu pracowniczego; przez Przewodniczącego Komitetu na wniosek sekretarza generalnego, w zakresie stosowania innych przepisów regulaminu pracowniczego, włącznie z art. 90 ust. 2;
- w przypadku:
 - zastępców dyrektora,
 - kierowników działu,

przez Przewodniczącego na wniosek sekretarza generalnego i po zasięgnięciu opinii poszerzonego kierownictwa;

- w przypadku urzędników grupy funkcyjnej AD, którzy nie pełnią funkcji kierowniczej na szczeblu kierownika działu lub wyższym, oraz w przypadku urzędników grup funkcyjnych AST i AST/SC – przez sekretarza generalnego.

3. Uprawnienia nadane przez warunki zatrudnienia innych pracowników organom właściwym do zawierania umów o pracę wykonywane są:

- w przypadku zatrudnionych na czas określony pracowników mianowanych na stanowisko zastępcy sekretarza generalnego lub na stanowisko dyrektora – przez Prezydium na wniosek sekretarza generalnego, w zakresie stosowania art. 11, 17, 33 i 48 warunków zatrudnienia innych pracowników; w zakresie innych postanowień warunków zatrudnienia innych pracowników – przez Przewodniczącego Komitetu na wniosek sekretarza generalnego,
- w przypadku zatrudnionych na czas określony pracowników mianowanych na stanowisko zastępcy dyrektora lub na stanowisko kierownika działu – przez Przewodniczącego na wniosek sekretarza generalnego,
- w przypadku zatrudnionych na czas określony pracowników grupy funkcyjnej AD, którzy nie pełnią funkcji kierowniczej na szczeblu kierownika działu lub wyższym, oraz w przypadku wszystkich zatrudnionych na czas określony pracowników grup funkcyjnych AST i AST/SC – przez sekretarza generalnego,
- w przypadku doradców specjalnych i pracowników kontraktowych – przez sekretarza generalnego.

4. Przewodniczący wykonuje prerogatywy nadane instytucji na mocy art. 110 regulaminu pracowniczego, mające na celu wdrożenie ogólnych przepisów wykonawczych do regulaminu pracowniczego i przepisów przyjętych w drodze porozumienia między instytucjami. Odnośnie do innych przepisów o charakterze ogólnym uprawnienia te są wykonywane przez sekretarza generalnego.
5. Prezydium, Przewodniczący Komitetu oraz sekretarz generalny mogą przekazywać uprawnienia nadane im na mocy niniejszego artykułu.
6. Decyzje o przekazaniu uprawnień podejmowane na podstawie poprzedniego ustępu powinny określać zakres przekazywanych uprawnień, ich ograniczenia i okres obowiązywania, a także to, czy beneficjenci tych uprawnień mogą je przekazywać innym osobom.
7. W przypadku mianowania urzędników na stanowiska zastępcy sekretarza generalnego, dyrektora, zastępcy dyrektora lub też kierownika działu prac konsultacyjnych:
 - ogłoszenie o naborze publikuje się jednocześnie we wszystkich instytucjach europejskich,
 - przed rozpoczęciem oceny kandydatów sekretarz generalny sporządza tabelę kryteriów oceny na podstawie ogłoszenia o naborze,
 - na etapie oceny kandydatów sekretarz generalny korzysta w szczególności z pomocy trzech członków Prezydium,
 - na zakończenie postępowania przekazuje on propozycję nominacji do Prezydium, które na jej podstawie podejmuje decyzję.

Artykuł 80

1. Grupy mają do dyspozycji sekretariat podlegający bezpośrednio przewodniczącemu danej Grupy.
2. Uprawnienia organu powołującego wykonywane są na wniosek przewodniczącego danej Grupy w przypadku urzędników zatrudnionych w Grupach zgodnie z art. 37 lit. a) tiret drugie regulaminu pracowniczego – w zakresie stosowania art. 38 regulaminu pracowniczego, w tym decyzji dotyczących rozwoju ich kariery w ramach Grupy.

W przypadku powrotu do Sekretariatu Komitetu urzędnik oddelegowany do Grupy zostaje zaklasyfikowany do takiej grupy szaszerogowania, do jakiej miałby prawo jako urzędnik.

3. Uprawnienia organu właściwego do zawierania umów o pracę wykonywane są na wniosek przewodniczącego danej Grupy w przypadku pracowników zatrudnionych na umowy na czas określony w Grupach zgodnie z art. 2 lit. c) warunków zatrudnienia innych pracowników – w zakresie stosowania art. 8 akapit trzeci, art. 9 i art. 10 akapit trzeci warunków zatrudnienia innych pracowników.

Artykuł 81

1. Przewodniczący ma do dyspozycji własny sekretariat.
2. Pracownicy tego sekretariatu są zatrudniani w ramach budżetu jako pracownicy zatrudnieni na czas określony, a uprawnienia nadane organowi właściwemu do zawierania umów o pracę wykonuje Przewodniczący.

Artykuł 82

1. Przed 1 czerwca każdego roku sekretarz generalny przedstawia Prezydium projekt preliminarza dochodów i wydatków Komitetu na następny rok budżetowy. Komisja Spraw Finansowych i Budżetowych rozpatruje projekt przed jego przedyskutowaniem przez Prezydium i w razie potrzeby formułuje uwagi lub proponuje zmiany. Prezydium sporządza preliminarz dochodów i wydatków Komitetu. Przekazuje go zgodnie z procedurą i w terminie określonym w rozporządzeniu finansowym mającym zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.
2. Działając zgodnie z przepisami rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, Przewodniczący wykonuje budżet lub poleca jego wykonanie.

Artykuł 83

1. Ustanawia się Komitet Audytu, który pełni funkcję doradczą wobec Przewodniczącego Komitetu i Prezydium w zakresie audytu. Wykonuje on swoje funkcje w sposób w pełni niezależny, przestrzegając przepisów rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Unii Europejskiej, a zwłaszcza respektując uprawnienia i obowiązki audytora wewnętrznego.

W szczególności, Komitet Audytu sprawuje nadzór nad wszystkimi procedurami dotyczącymi opracowywania sprawozdań i systemami kontroli wewnętrznej oraz nad całością procesu monitorowania w zakresie przestrzegania przepisów prawa, zarządzeń, standardów zawodowych i etycznych oraz kodeksów postępowania.

2. Komitet Audytu składa sprawozdania Przewodniczącemu Komitetu, który niezwłocznie przekazuje je Prezydium.

3. Strukturę, skład, zakres odpowiedzialności i zasady działania Komitetu Audytu określa decyzja Prezydium.

4. Członków Komitetu Audytu powołuje Prezydium na wniosek Grup.

Mandatu członka Komitetu Audytu nie można łączyć z funkcjami członka Prezydium Komitetu, członka Komisji Spraw Finansowych i Budżetowych ani członka grupy kwestorów.

5. Komitet Audytu przyjmuje swoje zasady wewnętrzne w celu zagwarantowania, że spełnia swoją rolę i zadania, działa zgodnie ze swoimi kompetencjami i wykonuje swoje prawa i obowiązki określone w niniejszym artykule.

6. Zastąpienia członka Komitetu Audytu dokonuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w ust. 4 akapit pierwszy niniejszego artykułu.

Artykuł 84

Korespondencja kierowana do Komitetu adresowana jest do Przewodniczącego lub sekretarza generalnego.

Rozdział VIII**PRZEPISY OGÓLNE***Artykuł 85*

Terminologia użyta w niniejszym regulaminie wewnętrznym w odniesieniu do funkcji i tytułów stosuje się jednakowo do kobiet i mężczyzn.

Artykuł 86

1. Komitet stanowi absolutną większością głosów swoich członków o konieczności zmiany niniejszego regulaminu wewnętrznego.

2. W przypadku podjęcia takiej decyzji Komitet powołuje komisję ds. regulaminu wewnętrznego. Komitet mianuje sprawozdawcę generalnego odpowiedzialnego za sporządzenie projektu nowego regulaminu wewnętrznego.

3. Po przyjęciu regulaminu wewnętrznego absolutną większością głosów Zgromadzenie przedłuża mandat komisji ds. regulaminu wewnętrznego na maksymalny okres sześćdziesięciu dni, tak aby w razie potrzeby sporządziła ona propozycję zmiany przepisów wykonawczych do przedłożenia Prezydium, które podejmuje ostateczną decyzję po uzyskaniu opinii Grup.

4. Data wejścia w życie nowego regulaminu wewnętrznego i zmian do przepisów wykonawczych zostaje ustalona w momencie przyjęcia regulaminu przez Komitet.

Artykuł 87

Niniejszy regulamin wewnętrzny wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

ZAŁĄCZNIK

KODEKS POSTĘPOWANIA CZŁONKÓW EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO

CZĘŚĆ I

NORMY I ZASADY

Artykuł 1

Zasady ogólne

1. Niniejszy kodeks postępowania ma zastosowanie do członków Komitetu. Zgodnie z decyzją Prezydium Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z października 2020 r. zmiana niniejszego kodeksu pociąga za sobą dostosowanie wszystkich powiązanych tekstów, takich jak statut członków, regulamin wewnętrzny EKES-u i wszelkie inne stosowne teksty.

Niniejszy kodeks stosuje się również odpowiednio do delegatów komisji konsultacyjnych, zastępców i ekspertów, z wyjątkiem art. 1 ust. 2, art. 7 ust. 3 i art. 10, które mają zastosowanie wyłącznie do członków Komitetu.

2. Członków Komitetu nie wiążą żadne instrukcje.

Są w pełni niezależni w wykonywaniu swoich funkcji, w ogólnym interesie Unii.

3. Członkowie postępują zgodnie z Traktatami i prawem z nich wynikającym. Ich stosunki z organizacjami lub grupami interesów muszą być zgodne z potrzebą zachowania niezależności.

4. Członkowie Komitetu kierują się następującymi ogólnymi zasadami postępowania i ich przestrzegają: uczciwość, otwartość, staranność, rzetelność, odpowiedzialność, szacunek dla innych i poszanowanie reputacji Komitetu.

5. Zgodnie z art. 2 i 3 Traktatu o Unii Europejskiej i Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej członkowie Komitetu, sprawując swe funkcje, zapewniają propagowanie, skuteczną ochronę i poszanowanie praw podstawowych i wartości takich jak godność osoby ludzkiej, niedyskryminacja, tolerancja, wolność, solidarność, zasada praworządności i równość płci.

6. Wykonując swe zadania, członkowie zobowiązują się dążyć do jak najlepszego konsensusu w duchu wzajemnego szacunku.

7. Wykonując swe obowiązki, członkowie działają wyłącznie w interesie ogólnym i nie czerpią ani też nie próbują czerpać jakichkolwiek bezpośrednich lub pośrednich korzyści finansowych lub jakichkolwiek innych gratyfikacji.

8. W każdym przypadku, gdy członek umyślnie lub w wyniku zaniedbania nie wypełnia swoich obowiązków albo czerpie lub usiłuje czerpać – w ramach sprawowania funkcji członka – jakiejkolwiek bezpośrednie lub pośrednie korzyści finansowe lub inne gratyfikacje, zostaje objęty środkami przewidzianymi w niniejszym kodeksie.

Artykuł 2

Zasady postępowania

1. Postępowanie członków odznacza się wzajemnym szacunkiem i opiera się na wartościach i zasadach określonych w Traktatach, a zwłaszcza w Karcie praw podstawowych.

2. Członkowie zobowiązują się szanować Komitet oraz godność członków i personelu, a także dbać o reputację Komitetu.

3. Członkowie nie zakłócają sprawnego przebiegu prac Komitetu, nie przeszkadzają w utrzymaniu bezpieczeństwa i porządku na terenie Komitetu ani nie powodują niewłaściwego działania sprzętu do niego należącego.

4. Członkowie nie zakłócają porządku w trakcie sesji i posiedzeń ani nie zachowują się niestosownie.

Wystrzegają się wypowiedzi lub zachowań o charakterze zniesławiającym, rasistowskim, seksistowskim, homofobicznym, ksenofobicznym czy obraźliwym.

5. Stosowanie niniejszego artykułu nie ogranicza w inny sposób żywotności debat ani wolności słowa członków.

6. Po zakończeniu pełnienia funkcji byli członkowie są nadal zobowiązani stosować się do etycznych norm uczciwości i dyskrecji. Przez dwa lata od zaprzestania pełnienia funkcji byli członkowie nie podejmują działań lobbingowych wobec członków ani personelu w imieniu swojego przedsiębiorstwa, pracodawcy lub klienta w sprawach, które mają związek z ważnymi stanowiskami, jakie sami piastują, lub których dotyczą opracowywane przez nich sprawozdania.

Artykuł 3

Ujawnianie informacji

1. Członkowie nie ujawniają bez upoważnienia informacji szczególnie chronionych określonych jako takie, otrzymanych w ramach wykonywania obowiązków, chyba że informacje te zostały już podane do wiadomości publicznej lub są publicznie dostępne.

2. Po opuszczeniu Komitetu nadal są do tego zobowiązani.

Artykuł 4

Właściwe zachowanie

1. Sprawując swe funkcje, członkowie postępują zgodnie z zasadami i obowiązkami określonymi w niniejszym kodeksie postępowania, przy dbałości o godność i szacunek oraz bez uprzedzeń lub dyskryminacji.

2. Zachowują się w sposób profesjonalny, a w kontaktach z innymi członkami i personelem wystrzegają się zachowań poniżających lub obraźliwych i języka obelżywego lub dyskryminującego ani nie dopuszczają się żadnych innych czynów, które są nieetyczne, upokarzające lub niezgodne z prawem.

3. Członkowie nie nakłaniają ani nie zachęcają innych członków i pracowników, aby naruszali, obchodzili lub zaniedbywali obowiązujące ustawodawstwo, przepisy wewnętrzne Komitetu lub niniejszy kodeks, ani nie tolerują takiego postępowania w przypadku pracowników podlegających ich zwierzchnictwu.

4. W celu zapewnienia skutecznego funkcjonowania Komitetu członkowie, przy zachowaniu odpowiedniej dyskrecji, dążą do tego, aby wszelkie spory lub konflikty z udziałem innych członków lub pracowników podlegających ich zwierzchnictwu były rozstrzygane szybko, sprawiedliwie i skutecznie.

Artykuł 5

Zapobieganie molestowaniu

1. Członkowie powstrzymują się od jakichkolwiek form nękania psychicznego oraz molestowania seksualnego ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Rada EWG/EWEA: rozporządzenie nr 31 (EWG), 11 (EWEA) ustanawiające regulamin pracowniczy urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. P 45 z 14.6.1962, s. 1 385), <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/PDF/?uri=CELEX:01962R0031-20200101&qid=1608019328072&from=PL>.

2. W stosownych przypadkach członkowie bezzwłocznie i w pełni współpracują w ramach obowiązujących procedur zarządzania sytuacjami konfliktu lub nękania psychicznego czy molestowania fizycznego lub seksualnego, włącznie z szybkim reagowaniem na wszelkie zarzuty nękania i molestowania.

3. Członkom są proponowane przeznaczone dla nich specjalistyczne szkolenia na temat zapobiegania konfliktom oraz nękanii i molestowaniu w miejscu pracy, a także na temat zapobiegania uchybieniom czy zachowaniom sprzecznym z europejskimi wartościami, i członkowie są zachęceni do udziału w tych szkoleniach.

Artykuł 6

Uczciwość i przejrzystość finansowa

1. Członkowie są uprawnieni do diet ustalonych przez Radę, ale nie otrzymują wynagrodzenia od Komitetu.

2. Wyjazdy służbowe lub działania, których koszty są częściowo lub w pełni zwracane przez stronę trzecią, nie podlegają powtórnej refundacji przez Komitet.

Jeżeli koszty podróży służbowej lub działania zostaną częściowo lub całkowicie zwrócone przez stronę trzecią po zwrocie kosztów przez Komitet, członek niezwłocznie informuje o tym sekretariat generalny i zwraca Komitetowi zwrot kosztów do wysokości kwoty otrzymanej od strony trzeciej.

3. Wykonując swe funkcje, członkowie nie przyjmują prezentów ani korzyści o wartości przekraczającej 150 EUR.

Kiedy zgodnie z przyjętymi zwyczajami dyplomatycznymi lub mającymi charakter kurtuazyjny członkowie otrzymują prezenty o wartości przekraczającej tę kwotę, przekazują je Sekretariatowi Generalnemu Komitetu przy okazji najbliższego następującego po otrzymaniu prezentu posiedzenia Komitetu, w którym uczestniczą.

Przewodniczący decyduje, czy prezenty takie, jak również prezenty o takiej wartości wręczone mu bezpośrednio, stają się własnością Komitetu, czy są przekazywane odpowiedniej organizacji charytatywnej.

Sekretariat Generalny prowadzi rejestr prezentów o wartości powyżej 150 EUR, który jest dostępny publicznie na żądanie.

4. Członkowie przestrzegają wszystkich przepisów finansowych Komitetu, które mają do nich zastosowanie.

Artykuł 7

Oświadczenie majątkowe

1. Zgodnie z zasadą przejrzystości członkowie przekazują Przewodniczącemu oświadczenie majątkowe w chwili objęcia funkcji.

Oświadczenia składa się ponownie co roku w dniu 1 stycznia, a w przypadku gdy informacje, które wymagają zgłoszenia, ulegną zmianie w trakcie kadencji członka, składa się nowe oświadczenie przy najbliższej sposobności, a najpóźniej w terminie dwóch miesięcy od danej zmiany.

2. Oświadczenie majątkowe zawiera informacje wymienione w art. 5a statutu członków.

3. Członkowie nie mogą zostać wybrani do sprawowania funkcji w Komitecie ani w jednym z jego organów, zostać wyznaczeni do pełnienia funkcji sprawozdawcy ani uczestniczyć w wyjazdach służbowych czy działaniach, jeżeli nie złożyli lub nie zaktualizowali oświadczenia majątkowego.

4. Delegaci komisji konsultacyjnych, zastępcy i eksperci nie są uprawnieni do otrzymywania żadnych diet od Komitetu przed złożeniem lub aktualizacją oświadczenia majątkowego.

5. Jeżeli Przewodniczący uzyska informacje, na podstawie których może zakładać, że oświadczenie majątkowe członka wykazuje istotne nieprawidłowości lub jest nieaktualne, lub może w uzasadniony sposób prowadzić do niepołączalności z obowiązkami członków określonymi w niniejszym kodeksie postępowania, wtedy może on zasięgnąć opinii Komisji Etyki.

W stosownych przypadkach Przewodniczący zwraca się do członka o poprawienie oświadczenia w terminie 10 dni roboczych.

6. Po otrzymaniu pisemnej opinii Komisji Etyki Prezydium wysłuchuje, nie wcześniej niż po 14 dniach, danego członka, któremu na jego życzenie może towarzyszyć inna osoba, i może przyjąć decyzję w sprawie zastosowania w odpowiednich przypadkach ust. 3 lub 4 do członków, którzy nie zastosują się do wniosku Przewodniczącego o poprawienie oświadczenia.

Prezydium wysłuchuje danego członka, w formie ustnej lub pisemnej, przed podjęciem decyzji, którą uzasadnia.

Artykuł 8

Konflikty interesów

1. Członkowie unikają wszelkich sytuacji, które mogą prowadzić do konfliktu interesów lub które obiektywnie można postrzegać jako konflikt interesów.

2. Konflikt interesów istnieje wówczas, gdy osobisty interes członka może być sprzeczny z interesami Unii lub w sposób niewłaściwy wpłynąć na wykonywanie przez niego obowiązków członka Komitetu.

Konflikt interesów nie zachodzi, jeżeli członek odnosi korzyści jedynie ze względu na przynależność do ogółu społeczeństwa lub do szerokiej kategorii osób.

3. Do celów ust. 2 konflikt interesów zachodzi, gdy interes osobisty może wpłynąć na niezależne wykonywanie obowiązków. Osobiste interesy obejmują między innymi wszelkie potencjalne świadczenia lub korzyści dla samych członków, ich współmałżonków, partnerów lub członków najbliższej rodziny.

4. Zgodnie z art. 9 ust. 2 lit. a) w przypadku jakichkolwiek niejasności członek może zwrócić się o opinię, w trybie poufnym, do Komisji Etyki.

5. Członek, który stwierdzi, że pozostaje w konflikcie interesów lub znajduje się w sytuacji, którą można obiektywnie postrzegać jako konflikt interesów, niezwłocznie podejmuje niezbędne działania w celu zaradzenia tej sytuacji, zgodnie z zasadami i przepisami niniejszego kodeksu.

Jeżeli członek nie jest w stanie rozwiązać konfliktu interesów lub sytuacji, którą można postrzegać jako konflikt interesów, zaprzestaje wszelkiej działalności w danej sprawie i informuje o tym na piśmie Przewodniczącego.

6. Przewodniczący po konsultacji z Komisją Etyki decyduje, czy członek ma całkowicie zaprzestać wszelkiej działalności w danej sprawie.

7. Członkowie, którzy nie wywiążą się ze swoich obowiązków ujawnienia lub zgłoszenia konfliktu interesów lub sytuacji, która obiektywnie może być postrzegana jako konflikt interesów, którzy im nie zaradzą lub, nie będąc w stanie ich rozwiązać, nie zaprzestaną wszelkiej działalności w danej sprawie, mogą zostać objęci środkami przewidzianymi w niniejszym kodeksie.

CZĘŚĆ II

KOMISJA ETYKI

Artykuł 9

Komisja Etyki

1. Powołuje się Komisję Etyki.

2. Funkcje Komisji Etyki są następujące:
 - a) Członkowie mogą zasięgać opinii Komisji Etyki we wszelkich sprawach związanych z niniejszym kodeksem; Komisja Etyki może z kolei zwrócić się o poradę do Działu Prawnego Komitetu. Na wniosek członka Komisja Etyki udziela mu – w trybie poufnym i w terminie 30 dni kalendarzowych – wskazówek dotyczących interpretacji i wykonywania przepisów niniejszego kodeksu.
 - b) W następstwie skargi złożonej zgodnie z art. 11 ust. 1 Komisja Etyki ocenia również domniemane naruszenia norm etycznych określonych w niniejszym kodeksie i doradza Przewodniczącemu w sprawie możliwych kroków, jakie należy podjąć.
 - c) Komisja Etyki doradza Przewodniczącemu i Prezydium, na ich wniosek, w zakresie wykładni i wdrażania przepisów niniejszego kodeksu.
3. Komisja Etyki może – po konsultacji z Przewodniczącym, o ile nie znajduje się on w sytuacji konfliktu interesów – zasięgnąć porady ekspertów.
4. Komisja Etyki publikuje sprawozdanie roczne z podjętych działań, należycie zanonimizowane.
5. Komisja Etyki proponuje swój regulamin wewnętrzny, przyjmowany przez Prezydium.

Artykuł 10

Członkowie Komisji Etyki

1. Na wniosek Prezydium Zgromadzenie wybiera na każdy okres dwóch i pół roku sześcioro członków Komitetu – po dwoje (różnej płci) z każdej z trzech Grup – na członków Komisji Etyki.
2. Na wniosek Prezydium Zgromadzenie powołuje również na ten sam okres sześcioro członków Komitetu – po dwoje (różnej płci) z każdej z trzech Grup – na członków rezerwowych Komisji Etyki. Członkowie rezerwowi zastępują pełnoprawnego członka w pracach Komisji Etyki, jeżeli pełnoprawny członek nie może uczestniczyć w pracach lub sam znajduje się w sytuacji konfliktu interesów.
3. Mandat pełnoprawnych i rezerwowych członków Komisji Etyki jest odnawialny.
4. Funkcji członka Komisji Etyki nie można łączyć z funkcją członka następujących organów:
 - Prezydium Komitetu,
 - Komitetu Audytu,
 - grupy kwestorów.

5. Każda Grupa sprawuje przewodnictwo w Komisji Etyki przez dwa i pół roku na zasadzie rotacji między trzema Grupami.

W przypadku równego rozkładu głosów przewodniczący ma głos decydujący.

6. Każdy członek Komisji Etyki wyłącza się z udziału w postępowaniu, jeżeli stwierdzi, że znajduje się w konflikcie interesów lub w sytuacji, która może być obiektywnie postrzegana przez stronę trzecią jako konflikt interesów.

Jeżeli w ramach postępowania członek Komisji Etyki zakwestionuje udział w niej innego członka tej komisji, udział tego członka w postępowaniu może zostać odrzucony większością głosów Komisji Etyki.

Członek, którego udział zakwestionowano, nie jest obecny przy głosowaniu.

7. W przypadku domniemanego naruszenia norm etycznych przez członka pełnoprawnego lub rezerwowego Komisji Etyki dany członek nie bierze udziału w postępowaniu dotyczącym domniemanego naruszenia i zostaje natychmiast zastąpiony przez członka rezerwowego.

Jeżeli na zakończenie postępowania Przewodniczący stwierdzi, że dany członek naruszył normy etyczne, a przyjęta sankcja jest inna niż pisemne upomnienie, członek przestaje pełnić funkcję pełnoprawnego lub rezerwowego członka Komisji Etyki.

W takim przypadku Przewodniczący mianuje na pozostały okres dwupółletniego mandatu członka, który tę osobę zastąpi. Zgromadzenie potwierdza mianowanie na następnej sesji.

8. Członkowie Komisji Etyki mają obowiązek zachowania poufności.
9. Na początku ich mandatu członkom Komisji Etyki zapewnia się odpowiednie, obowiązkowe szkolenie.

CZĘŚĆ III

POSTĘPOWANIE W PRZYPADKU MOŻLIWEGO NARUSZENIA NORM ETYCZNYCH

Artykuł 11

Wszczęcie postępowania

1. Każda osoba, członek lub pracownik, może złożyć skargę do Komisji Etyki dotyczącą zachowania członka.

Zarzuty są poparte wystarczającymi dowodami *prima facie* uzasadniającymi wszczęcie dochodzenia.

2. Komisja Etyki informuje Przewodniczącego Komitetu o otrzymaniu skargi, chyba że Przewodniczący sam jest przedmiotem skargi.
3. Przewodniczący niezwłocznie przekazuje do Europejskiego Urzędu ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) wszelkie informacje lub dowody dotyczące członków, o których dowiedział się i które muszą zostać przekazane OLAF-owi na mocy porozumień administracyjnych podpisanych z Urzędem.
4. Osoby uznane za sygnalistów mają prawo do poufności, ochrony, zakazu działań odwetowych i do środków wsparcia przewidzianych w prawie UE, w tym w regulaminie pracowniczym urzędników Unii Europejskiej i warunkach zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej ⁽²⁾, prawie krajowym i wewnętrznych przepisach EKES-u, stosownie do przypadku.

Artykuł 12

Dochodzenie

1. Bez uszczerbku dla art. 17 Komisja Etyki wszczyna dochodzenie, jeżeli uzna, że istnieje powód, by sądzić, że członek mógł naruszyć normy etyczne określone w niniejszym kodeksie. Komisja Etyki niezwłocznie informuje Przewodniczącego i zainteresowanego członka o wszczęciu dochodzenia, pod warunkiem że nie zaszkodzi to postępowaniu ani potencjalnym dowodom.
 2. Komisja Etyki analizuje okoliczności domniemanego naruszenia i wysłuchuje zainteresowanego członka w formie ustnej lub pisemnej.
- Zainteresowanego członka może wspierać wybrana przez niego osoba lub wybrany przez niego prawnik.
3. Komisja Etyki posiada uprawnienia do przeprowadzania dochodzenia i wzywa wszelkich świadków (członków, pracowników lub osoby trzecie), których wysłuchanie może uznać za konieczne lub użyteczne w ramach dochodzenia.

Komisji Etyki przekazuje się wszelkie istniejące dowody, w tym korespondencję, i wszelkie informacje, które może ona uznać za niezbędne lub użyteczne.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 z dnia 29 lutego 1968 r., <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?uri=CELEX:31968R0259>.

4. Członkowie i byli członkowie niezwłocznie i w pełni współpracują z Komisją Etyki, dostarczając wszelkich niezbędnych dodatkowych informacji.

Członkowie nie wywierają nacisku na Komisję Etyki, Przewodniczącego ani Prezydium w celu wpłynięcia na ich ocenę sprawy.

5. Na podstawie swoich wniosków Komisja Etyki przedstawia Przewodniczącemu uzasadnione sprawozdanie zawierające zalecenia dotyczące ewentualnej decyzji, która w stosownych przypadkach może obejmować sankcje. Sprawozdanie jest jednocześnie przysyłane zainteresowanemu członkowi.

Artykuł 13

Umotywowana decyzja

1. Przewodniczący podejmuje umotywowaną decyzję na podstawie sprawozdania Komisji Etyki, po powiadomieniu zainteresowanego członka o wszystkich dowodach znajdujących się w aktach sprawy i zaleceniach Komisji Etyki oraz po wysłuchaniu zainteresowanego członka, w formie ustnej lub pisemnej, przy udziale doradcy prawnego członka, jeżeli członek go zażąda.

2. W umotywowanej decyzji Przewodniczący może:

- a) postanowić, że zarzuty przeciwko członkowi nie zostają podtrzymane; albo
- b) jeżeli uzna, że członek naruszył normy etyczne określone w niniejszym kodeksie, podjąć decyzję o nałożeniu sankcji zgodnie z art. 14.

3. Przewodniczący niezwłocznie powiadamia zainteresowanego członka o umotywowanej decyzji.

4. W przypadku domniemanego naruszenia norm etycznych przez Przewodniczącego Komitetu, nie bierze on udziału w procedurach i jest zastępowany przez wiceprzewodniczącego będącego przewodniczącym Komisji Spraw Finansowych i Budżetowych (CAF), który przejmuje funkcje Przewodniczącego w danym postępowaniu.

Artykuł 14

Sankcje

1. Przy ocenie zaobserwowanego zachowania surowość nakładanych sankcji ustala się proporcjonalnie do wagi przewinienia i do stanowiska członka w hierarchii.

Aby ustalić wagę przewinienia oraz podjąć decyzję o sankcji, która ma być nałożona, uwzględnia się w szczególności:

- a) charakter przewinienia i okoliczności, w których miało ono miejsce;
- b) zakres, w jakim przewinienie ma negatywny wpływ na nietykalność cielesną lub psychiczną członków i/lub personelu, na reputację i/lub interesy Komitetu lub Unii Europejskiej;
- c) zakres, w jakim przewinienie wiąże się z działaniami umyślnymi lub zaniedbaniami, a także poziom odpowiedzialności hierarchicznej członka;
- d) poziom zadań i obowiązków członka, a także stanowisko członka w hierarchii względem ofiar uchybień;
- e) poziom szkód dla nietykalności fizycznej lub psychicznej ofiary lub ofiar; oraz
- f) to, czy przewinienie obejmowało powtarzające się działania lub zachowania.

2. Stosownie do powagi naruszenia dokonanego przez członka sankcja może obejmować co najmniej jeden z następujących środków:

- a) pisemne upomnienie (które można podać do wiadomości publicznej);
- b) nagana (którą można podać do wiadomości publicznej);
- c) czasowe pozbawienie prawa do diety dziennej na okres od 2 do 30 dni posiedzeń, w zależności od wagi uchybienia;

- d) bez uszczerbku dla prawa do głosowania na posiedzeniu plenarnym, czasowe zawieszenie uczestnictwa we wszystkich lub niektórych działaniach EKES-u lub jego organów, w wyjazdach służbowych lub w działaniach na okres od 2 do 30 dni posiedzeń;
 - e) zakaz reprezentowania EKES-u na jakimkolwiek forum krajowym, międzyinstytucjonalnym lub międzynarodowym przez okres do jednego roku;
 - f) w przypadku naruszenia obowiązku zachowania poufności ograniczenie prawa dostępu do informacji poufnych lub niejawnych przez okres do jednego roku.
3. Ponadto Przewodniczący może, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 16, przedłożyć Prezydium propozycję dotyczącą:
- g) tymczasowego zawieszenia członka w wykonywaniu przez niego jednej lub większej liczby funkcji w Komitecie na okres do jednego roku;
 - h) odwołania członka z jednej lub większej liczby funkcji sprawowanych w Komitecie;
 - i) wezwania Rady do usunięcia członka z Komitetu.
4. Okres stosowania środków, o których mowa w ust. 2 i 3 lit. c)–f) i g) niniejszego artykułu, może zostać podwojony w przypadku, gdy naruszenia się powtarzają lub gdy członek odmawia zastosowania się do jednego ze środków dodatkowych określonych w ust. 5.
5. Oprócz sankcji określonych w ust. 2 i 3 mogą zostać zastosowane następujące środki pomocnicze:
- (i) zobowiązanie członka do podjęcia działań w celu uregulowania jego sytuacji;
 - (ii) zobowiązanie członka do złożenia osobistego oświadczenia zawierającego przeprosiny (prywatnie wobec danej osoby albo publicznie na sesji plenarnej);
 - (iii) zobowiązanie członka do naprawienia wszelkich szkód.

Artykuł 15

Wewnętrzne postępowanie odwoławcze

1. Zainteresowany członek może wnieść do Prezydium wewnętrzne odwołanie w terminie dwóch tygodni od otrzymania zawiadomienia o sankcji nałożonej przez Przewodniczącego na mocy art. 14 ust. 2, 4 i 5.

Odwołanie to ma skutek natychmiastowy w postaci zawieszenia zastosowania sankcji.

2. Prezydium wysłuchuje członka, w formie ustnej lub pisemnej, przed podjęciem decyzji.

W okresie nieprzekraczającym czterech tygodni od daty wniesienia odwołania lub, jeśli Prezydium nie zbierze się w tym czasie, na swoim najbliższym posiedzeniu Prezydium może uchylić lub utrzymać w mocy nałożoną sankcję bądź zmienić jej wymiar.

3. Członek może wnieść skargę o stwierdzenie nieważności do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w terminie dwóch miesięcy od powiadomienia o ostatecznej decyzji lub w terminie dwóch miesięcy od dnia, w którym Prezydium powinno było podjąć decyzję, zgodnie z art. 263 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Artykuł 16

Wcześniejsze odwołanie ze stanowiska

1. Zgodnie ze swą umotywowaną decyzją Przewodniczący może przedłożyć Prezydium wniosek zgodnie z art. 14 ust. 3.
2. Stanowiąc większością dwóch trzecich oddanych głosów, Prezydium może przedstawić Zgromadzeniu wniosek o odwołanie ze stanowiska Przewodniczącego, wiceprzewodniczącego, przewodniczącego Grupy, członka Prezydium, kwestora, przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego sekcji lub innej osoby wybranej do pełnienia funkcji w Komitecie, jeżeli uzna, że członek ten dopuścił się poważnego uchybienia.

W wyjątkowych przypadkach Prezydium może przedstawić Zgromadzeniu wnioski o wydalenie członka z Komitetu.

Prezydium wysłuchuje danego członka, w formie ustnej lub pisemnej, przed przedstawieniem Zgromadzeniu wniosku zgodnie z niniejszym artykułem.

3. Zgromadzenie podejmuje decyzję w sprawie tego wniosku większością dwóch trzecich oddanych głosów stanowiącą większość członków Komitetu.

Przed przyjęciem decyzji Zgromadzenie wysłuchuje sprawozdania Przewodniczącego obejmującego uzasadnienie, a następnie wysłuchuje danego członka, w formie ustnej lub pisemnej.

W przypadku podjęcia decyzji o wydaleniu jest ona notyfikowana Radzie w celu wszczęcia przez nią procedury zastąpienia.

4. Członek może wnieść skargę o stwierdzenie nieważności do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w terminie dwóch miesięcy od powiadomienia o decyzji Zgromadzenia, zgodnie z art. 263 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

CZĘŚĆ IV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 17

Dochodzenia Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)

1. Zastosowanie mają wspólne zasady ustanowione w porozumieniu międzyinstytucjonalnym ⁽¹⁾ dotyczącym dochodzeń wewnętrznych prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF), przewidujące środki niezbędne do zapewnienia sprawnego przebiegu dochodzeń prowadzonych przez OLAF.

2. Jeżeli Komitet jest świadomy możliwych przypadków nadużyć finansowych, korupcji lub wszelkich innych nielegalnych działań szkodzących interesom Unii Europejskiej, a OLAF albo nie został jeszcze poinformowany, albo nie podjął jeszcze decyzji o wszczęciu postępowania, Komisja Etyki nie wszczyna dochodzenia w sprawie tych samych faktów, o ile nie uzgodniono inaczej z OLAF-em.

Komisja zawiesza wszelkie postępowania związane ze sprawą i nie podejmuje żadnych działań, które mogłyby zaszkodzić potencjalnym dowodom i dochodzeniu OLAF-u.

Artykuł 18

Stosowanie kodeksu

Przewodniczący odpowiada za pełne i prawidłowe stosowanie niniejszego kodeksu.

W ramach stosowania niniejszego kodeksu może on w każdej chwili zwrócić się do Komisji Etyki o poradę w dowolnej kwestii.

⁽¹⁾ Porozumienie administracyjne między Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym a Europejskim Urzędem ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych z 13 stycznia 2016 r.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)